Is God angry with us? (TAMIL)

(கரோனா கட்டுரைத் தொடரில் 16ஆவது)

தேவனுக்கு நம்மீது கோபமா?

R. ஸ்டான்லி, 10 மே 2020

கட்டுப்படுத்த முடியாத கரோனா தொற்றுநோய்ப் பரவலால் உலகின் 250 நாடுகளில் 210 பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பரவலைத் தடுக்க நாட்டுத் தலைவர்களும் மருத்துவப்பணியாளர்களும் தங்களாலியன்ற அத்தனையும் செய்துவருகின்றனர். இதற்கான பரிகாரம் கண்டுபிடிக்க 70 ஆராய்ச்சிக் குழுக்கள் தீவிரங்காட்டி வருகின்றன. விளைவோ ஊக்குவிக்கும் வகையில் இல்லை. COVID-19 எனும் இந்நச்சுக்கிருமி நம்மை விட்டுப் போகாது, நாம்தான் அதோடு வாழப் பழகிக்கொள்ளவேண்டும் என்பது நிபுணர்கள் பலரது கருத்து. துவக்கத்தில் அது ''கொள்ளை நோய்'' (epidemic) என்றிருந்தது; இப்பொழுது அது ''பெருங்கொள்ளை நோய்'' (pandemic) என மாறியுள்ளது; அடுத்து ''நிரந்தர நோய்'' (endemic) என மாறவிருக்கிறது. கிறிஸ்தவத்திற்கெதிரான அவர்களது மனப்பான்மை மற்றும் செயல்பாடுகளினாலேயே தேவனது தண்டனை அந்நாட்டின்மீது வந்துவிட்டதெனச் சில நாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி ஒரு சில கிறிஸ்தவப் பிரசங்கிமார் இத்தொற்றுநோயின் துவக்க நாட்களில் பேசிவந்தனர். ஆனால் அதி விரைவில் மதம் என்பதைத் தாண்டிப் பல நாடுகளில் இந்நோய் தீவிரமாய்ப் பரவியபோது, இவ்விதம் அவசரப்பட்டுப் பேசப்பட்ட நியாயத்தீர்ப்பின் வார்த்தைகள் தவறென்பது புலப்பட்டது. கம்யூனிசம், புத்த மதம், இந்து மதம், இஸ்லாம் மதம் மற்றும் கிறிஸ்தவ மதம் போன்றவற்றைத் தழுவிய நாடுகளிலும், புனித பூமி எனப்படும் இஸ்ரவேல் நாட்டிலும்கூட இந்நோயின் தாக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது. நாளது தேதியில் இஸ்ரவேலில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளோர் 16,500 பேர், இறந்தோர் 250 பேர்.

''தேவனுக்கு நம்மீது கோபமா?'' என்பதே மக்களது மனதில் எழும் பல கேள்விகளில் தலையோங்கி நிற்பது. ஒரு திருமறைப் போதகர் என்ற நிலையில் இக்கேள்விக்கான பதிலைத் திருமறைச் சரித்திரம் மற்றும் திருமறைத் தீர்க்கதரிசனத்திலிருந்து கண்டுபிடிக்க முனைந்தேன். ''சரித்திரத்திலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்வதேயில்லை என்பதுதான் சரித்திரத்திலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்வது'' என்பதே கசக்கும் உண்மை! இத்தலைப்பில் திருமறையைக் கருத்துடன் ஆராயத் தொடங்கினேன். அதன் விளைவே இக்கட்டுரை. *''தேவனது கோபம்''* (Wrath of God) என்ற வார்த்தைகள் எனது காதுகளில் ஓங்கி ஒலித்ததால் மே 7 அன்று அதிகாலை 2 மணிக்கு எழுந்து எனது ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கினேன். இரண்டாம் முறை வாசிக்கும்போதாவது பைபிளைத் திறந்து வசனங்களைப் பாருங்கள்.

தேவனுக்கு நம்மீது கோபமா? தேவனது அன்பு என்பதைப் பேசுமளவிற்குத் தேவனது கோபம் என்பதையும் பைபிள் குறிப்பிடுகிறது. தேவனது கோபம் என்பது பழைய ஏற்பாட்டில் குறைந்தது 180 தடவை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதோவோர் எடுத்துக்காட்டு: யாத் 32:9,10, ''கர்த்தர் மோசேயைப் பார்த்து, இந்த மக்களைப் பார்த்தேன்; இவர்கள் வணங்காக் கழுத்துள்ள மக்கள். எனவே எனது கோபம் இவர்கள்மீது மூளவும், நான் இவர்களை அழித்துப்போடவும் நீ என்னை விட்டுவிடு.'' தேவனது கோபம் என்பது அநியாயச் செயல்கள்மீது அவருக்கு வரும் நியாயமான எரிச்சல். இதை அடக்க முடியாத அவரது முன்கோபம் என்று எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இதனை இரத்தினச் சுருக்கமாய்ப் பவுலடியார் வரையறுத்துள்ளார்: ரோ 1:18, ''மனிதருடைய எல்லாவித அவபக்திக்கும் அநியாயத்திற்கும் விரோதமாய் தேவ கோபம் விண்ணிலிருந்து வெளிப்பட்டிருக்கிறது.''

தேவ கோபத்தின் முதல் வெளிக்காட்டலை ஏதேன் தோட்டத்திலேயே காண்கிறோம். முதலாவது சர்ப்பத்தைப் பார்த்தும், அடுத்து ஏவாளைப் பார்த்தும், இறுதியாக ஆதாமைப் பார்த்தும் அவர் கோபமான வார்த்தைகளைப் பேசினார் (ஆதி 3:14-19). அடுத்து, முதல் பெற்றோரின் முதல் மகனிடம் அவர் சினங்கொள்கிறார் (4:11,12). தனிநபர்கள் பலரிடம் அவர் கோபப்பட்டது தொடர்ந்து வருகிறது: மோசே (யாத் 4:14), மிரியாம்-ஆரோன் (எண் 12:9), கோராகு (16:19-21,35), பிலேயாம் (22:22), ஆகான் (யோசு 7:1,26), தாவீது (2 சாமு 24:1,15), சாலொமோன் (1 இரா 11:9,10), அனனியா-சப்பீராள் (அப் 5:1-11), மற்றும் ஏரோது (அப் 12:21-23). மட்டுமல்ல, நகர்களும் நாடுகளும் அவரது கோபத்திற்குப்

பலியாகின. சோதோமும் கொமோராவும் மறக்கமுடியாதவை (ஆதி 18:20; 19:24,25; ரோ 9:29). மக்களைக் கணக்கிட்ட தாவீதின்மீது கோபப்பட்ட தேவன் இஸ்ரவேலர் நடுவில் கொள்ளை நோய் ஒன்றை அனுப்பி 70,000 ஆண்களை அழித்தார் (1 நாளா 21:14).

இவ்விதப் பேரழிவுகளையெல்லாம் குறிப்பிட்டுத் தீர்க்கன் செப்பனியா மூலம் பின்னர் தேவன் பேசியது: ''மக்களினங்களை வெட்டி வீழ்த்தினேன்; அவர்களது கோட்டைகளைத் தகர்த்தெறிந்தேன்; அவர்களது தெருக்களை வெறுமையாக்கினேன்; அவை ஆளின்றி வெறிச்சோடின; யாரும் இராதபடி, எங்கும் குடியிராதபடி அவர்களது நகர்கள் பாழடைந்துபோயின'' (செப் 3:6). முழுவுலகின்மீதும் கொட்டப்பட்ட தேவ கோபத்தை நோவா காலத்து வெள்ளப் பெருக்கு உணர்த்தி நிற்கிறது (ஆதி 6:5,11-13). இனி மனிதன் பொருட்டு இப்படி நிலத்தைச் ''சபிப்பதில்லை,'' அப்படியே, இனி இதுபோல ''அனைத்து'' உயிர்களையும் அழிப்பதில்லை என்பது மட்டுமே வெள்ளப் பெருக்கையடுத்து தேவன் கொடுத்த வாக்குறுதி (8:21). ''விதைப்பும் அறுப்பும், குளிரும் வெப்பமும், கோடைக்காலமும் மழைக்காலமும், இரவும் பகலும் என்றும் ஓயாது'' என்பதே வானவில் உடன்படிக்கையாகும் (வச 22). இதுவும் ''மண்ணுலகு இருக்கும்வரை'' மட்டுமே. வானங்களும் மண்ணுலகும் முடிவில் அழிக்கப் படவிருக்கின்றன என்பது இங்கு குறிப்பு என்பதைக் கவனிக்க (2 பேது 3:10).

''தேவனது அன்பு'' மற்றும் ''தேவனது கோபம்'' ஆகிய இரண்டும் தேவனது பிரிக்க முடியாத குணாதிசயத்தின் இரு பக்கங்களாம். இருதயம் நொறுங்கி மனந்திரும்பும் பாவியிடம் தேவனது அன்பைக் கூறவேண்டும்; வணங்காக் கழுத்துள்ளவர்களுக்குத் தேவனது கோபம் சுட்டிக்காட்டப்படவேண்டும். தேவனது இந்த இரட்டைக் குணத்தைப் பவுல் அழகாய்ச் சமநிலைப்படுத்துவதைப் பாருங்கள்: ரோமர் 11:22, ''தேவனது தயவையும் கண்டிப்பையும் பார்; விழுந்தவர்களிடம் கண்டிப்பையும், உன்னிடம் தயவையும் காண்பித்தார்; அந்தத் தயவில் நீ நிலைத்திருந்தால் உனக்குத் தயவு கிடைக்கும்; இல்லையேல் நீயும் வெட்டியெறியப்படுவாய்.'' யோவான் 3:16இல் தேவனது அன்பைப்பற்றியும், 18ஆம் வசனத்திலோ தண்டனைத் தீர்ப்பு குறித்தும் இயேசு பேசினார். தேற்றும் கோலுடன் பாசமுள்ள மேய்ப்பராய்த் தோற்றமளிக்கும் இயேசுவின் படங்கள் நிறையவுண்டு; ஆனால் தேவாலயத்தை வணிகமயமாக்கினோரை வாரினால் துரத்தும் அவரது படமெங்கே? தனது பிரிவுரையில் தேவனைப் ''பட்சிக்கும் அக்கினி'' என்றும் ''எரிச்சலுள்ள தேவன்'' என்றும் மோசே சித்தரித்தார் (உபா 4:24). அடுத்து, உடனே அவரை ''இரக்கமுள்ள தேவன்'' என்கிறார் (வச 31). கீழ்ப்படிவோருக்கு வாக்குப்பண்ணப்பட்டுள்ள ஆசீர்வாதங்களை வரிசைப்படுத்தியுள்ள உபாகமம் 28:1-14 நம்மெல் லாருக்கும் அதிகம் பிடிக்கும். இவை 14 வசனங்கள்தான்; ஆனால் கீழ்ப்படியாமைக்கு வரும் சாபங்களை இவ்வத்தியாயத்தில் விவரிப்பது, அப்பப்பா, 54 வசனங்கள்! ''கொள்ளை நோய், உருக்கு நோய், காய்ச்சல், எரி வெப்பம், மூலநோய், சொறி, சிரங்கு, மூளைக்கோளாறு, பார்வையிழப்பு, முழங்கால்களி லும் தொடைகளிலும் குணப்படுத்த முடியாத கொப்புளங்கள்'' போன்றவையெல்லாம் இச்சாபங்களில் உள்ளடங்கும். நியாயப்பிரமாணப் புத்தகத்தில் எழுதப்படாத பிணிகளும் வாதைகளும்கூட வருமாம் (வச 61).

தேவ கோபம் என்பது பழைய ஏற்பாட்டுப் பாடம் என்றோ, யுக முடிவுக்குரியது என்றோ நாம் தள்ளிவிட முடியாது. புதிய ஏற்பாட்டில் இதற்குப் பல குறிப்புகள் உண்டு. தேவ கோபம் குறித்துப் புதிய ஏற்பாட்டினரை எச்சரிக்கப் பழைய ஏற்பாட்டு நிகழ்வுகளை அப்போஸ்தலர் மேற்கோள் காட்டினர் (1 கொரி 10:1-11; 2 பேது 2:4-10; யூதா 5-7). ''விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல்'' எனும் உபதேசத்திற்கடுத்த ரோமர் நிருபத்திலும் அடிக்கடி தேவ கோபம் என்பதைப் பவுலடியார் குறிப்பிடுகிறார் (ரோ 1:18; 2:5,8; 5:9; 9:22). இயல்பின்படி நாமெல்லாரும் ''கோபாக்கினையின் பிள்ளைகள்தான்'' (எபே 2:3). இப்பொழுதோ தேவனது அன்பு, இரக்கம் மற்றும் கிருபையினால் தேவ கோபத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் (வச 4,5).

முழுவுலகின் பாவமும் கிறிஸ்துவின்மீது சுமத்தப்பட்டு, அவர் நமக்காய்ச் சிலுவையில் பாவமான வேளையில் தேவ கோபம் உச்சத்தை எட்டிற்று (2 கொரி 5:21). தமது குமாரன் சித்திரவதை

செய்யப்பட்டு இறந்தபோது, நிலநடுக்கத்தை ஏற்படுத்தி மலைகளைப் பிளக்கச் செய்து தேவன் தமது கோபத்தை வெளிப்படுத்தினார் (மத் 27:50,51). யாரோ ஒருவரது குற்றத்திற்காய்த் தனது மகனைக் கொடூரமாய்த் தண்டிக்கும் ஒரு தந்தையைக் கற்பனை செய்து பாருங்களேன்! ‘‘என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?’’ என்று இயேசு கதறினார் (வச 46). அது ஏசாயா 54:7,8இன் நிறைவேறுதலோ? ‘‘நொடிப்பொழுதே நான் உன்னைக் கைவிட்டேன்; ஆயினும் பேரிரக்கத்தால் உன்னை மீண்டும் ஏற்றுக்கொள்வேன். பொங்கியெழும் சீற்றத்தால் இமைப்பொழுதே என் முகத்தை உனக்கு மறைத்தேன்; ஆயினும் என்றுமுள பேரன்பால் உனக்கு இரக்கம் காட்டுவேன்.’’ ‘‘இரக்கம்,’’ (Mercy) ‘‘கிருபை’’ (Grace) ஆகிய இரண்டும் ‘‘கோபத்திற்கு’’ எதிர்மறையானவை (புல 3:22; எபே 2:3-5; 1 தீமோ 1:13,14; எபி 4:16). தகுந்த தண்டனையைத் தடுத்து நிறுத்துவது தேவ ‘‘இரக்கம்;’’ தகுதியற்றோர்மீது பிரியம் காட்டுவது அவரது ‘‘கிருபை.’’ நாம் தள்ளப்படவேண்டிய நரகத்தினின்று நம்மைக் காப்பது ‘‘இரக்கம்;’’ தகுதியற்ற நம்மை மோட்சம் எடுத்துச்செல்வது ‘‘கிருபை!’’

இன்று தேவ கோபத்தினின்று விடுதலை என்பது தனிநபர்களுக்குத் தரப்படுவது: ‘‘குமாரனை விசுவாசிப்பவன் நித்திய வாழ்வு உடையவன்; குமாரனை விசுவாசியாதவன் வாழ்வைக் காணமாட்டான்; தேவ கோபம் அவன்மீது வந்தமரும்’’ (யோ 3:36). ‘‘விசுவாசித்துத் திருமுழுக்கு பெறுகிறவன் இரட்சிக்கப்படுவான்; விசுவாசியாதவனோ தண்டனைத்தீர்ப்பு அடைவான்’’ (மாற் 16:16). நித்திய தண்டனையிலிருந்து விடுதலை என்பது இன்று பிராந்திய அல்லது தேசிய அளவிலானது அல்ல. ஒவ்வொரு தனிநபரும் தனது பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்பி பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கும் தேவாட்டுக்குட்டிமீது விசுவாசம் வைக்கவேண்டும்; அப்பொழுதுதான் அவன் ‘‘வரவிருக்கும் கோபத்திற்குத்’’ தப்பமுடியும் (மத் 3:7; லூக் 3:7; யோ 1:29,36; ரோ 2:5,8).

தேவ கோபமானது சிலுவையில் ‘‘ஆட்டுக்குட்டியானவர்’’ மீது வந்தது; யுகங்களின் முடிவில் மனுக்குலமே ‘‘ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கோபத்தை’’ எதிர்கொள்ள வேண்டியதிருக்கும் (வெளி 6:16,17). சிருஷ்டி கர்த்தர் என்ற ரீதியில் அவரே முழுவுலகிற்கும் சொந்தக்காரர், முழுவுலகையும் பராமரிக்கிறவர். நல்லது அல்லது தீயது என்று தெரிந்தெடுப்பு செய்வது மனிதனின் தனியுரிமை. ஆனாலும் அவனது விருப்பம்போல் அவனைப் போகவிட தேவனது அன்பு இடங்கொடுப்பதில்லை (ஏசா 53:6). அவரது குரலைக் கேட்க அவன் மறுக்கும்போது அவர் சினமடைகிறார். தேவ கோபத்தைக் கிளறிவிடும் 10 முக்கிய காரியங்களை பைபிள் குறிப்பிடுகிறது. அவற்றைச் சுருக்கமாய்ப் படிப்போம் —

1. விக்கிரகாராதனை

சிலைவணக்கம் போலக் கடவுளைக் கோபப்படுத்தும் பாவம் எதுவுமில்லை. பத்துக் கட்டளைகளில் முதல் இரண்டும் இதையே கண்டிக்கின்றன. கொலை 6ஆவதாகவும், விபசாரம் 7ஆவதாகவும், களவு 8ஆவதாகவும்தான் வருகின்றன! (யாத் 20:1-17). தான் எவ்விதம் பத்துக் கட்டளைகளைப் பெற்றார் என்பதைக் குறிப்பிட்டு மோசே சொன்னது: ‘‘நெருப்பிலிருந்து ஆண்டவர் உங்களோடு பேசினார். பேச்சு ஒலியை நீங்கள் கேட்டீர்கள்; உருவம் எதையும் காணவில்லை; குரல் மட்டும் கேட்டது … ஓரேபு மலையில், நெருப்பினின்று ஆண்டவர் உங்களோடு பேசிய அந்நாளில், நீங்கள் எந்த உருவத்தையும் காணவில்லை. எனவே மிகவும் எச்சரிக்கையாயிருங்கள் … வான் நோக்கிக் கண்களை உயர்த்தி, கதிரவன், நிலா, விண்மீன்கள், வான்படைகள் ஆகிய கண்ணால் காணுபவற்றிற்குமுன் நீங்கள் மண்டியிட்டு வணங்காதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள்’’ (உபா 4:12-19). இவ்வார்த்தைகளை மோசே எவ்விதம் முடிக்கிறார் பாருங்கள்: ‘‘உங்கள் கடவுளாகிய ஆண்டவர் அழிக்கும் நெருப்பு போன்றவர்; அவர் வேற்றுத் தெய்வத்தின் வழிபாட்டைச் சகிக்காத இறைவன்’’ (வச 24).

கடவுளது விரலாலேயே எழுதப்பட்ட இரு கற்பலகைகளைப் பெற்றபின், மலையிலிருந்து இறங்கிவர மோசே சற்றுப் பிந்தியபோது, மக்கள் ஆரோனுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து அவர்கள் வணங்குவதற்காக ஒரு தங்கக் கன்றுக்குட்டி செய்துகொண்டார்கள்: மோசே மன்றாடியிராவிடில், தமது கோபக்கனலால் மக்களைத் தேவன் அழித்தொழித்திருப்பார்’’ (யாத் 32:10,14). தேவனது கடுஞ்சினத்திற்குத் தப்பித்துக்கொள்ள எல்லாவிதச் சிலை வணக்கத்திற்கும் விலகியிருக்கவேண்டுமென்ற எச்சரிப்பு பரிசுத்த

-- 4

வேதாகமம் எங்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது (உபா 11:16,17; 2 நாளா 34:25; சங் 106:35,36,40). சிருஷ்டிகராகிய தம்மைத் தொழுதுகொள்வதற்குப் பதிலாக சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எதையும் வணங்குவதைப் போன்று அவருக்கு எரிச்சல் உண்டாக்குவது வேறேதுமில்லை (ரோ 1:18-25). அது சிலுவையோ, சிலுவைச் சொரூபமோ (crucifix), எந்தச் சிலையோ, மோசேயே செய்த வெண்கலச் சர்ப்பமோ, எதற்கு முன்பும் ''வணங்குவதே'' விக்கிரகாராதனைதான் (யாத் 20:4,5; 2 இரா 18:4).

தேவன் கொடுத்த பத்துக் கட்டளைகளில் முதல் கட்டளையே அழுத்தமாய்ச் சொல்வது, ''என்னைத் தவிர வேறு தெய்வங்கள் உனக்கிருத்தல் ஆகாது'' (யாத் 20:1-3). பல்வேறு நம்பிக்கைகளும் கோட்பாடுகளும் உள்ள நமது சமுதாயம் (pluralistic society) பெரும்பாலும் தன்னைப் பன்மைத் தெய்வ வணக்கத்திற்கே (polytheism) விற்றுப்போட்டுள்ளது. ஆனால் இது பைபிளுக்கும் கிறிஸ்தவத்திற்கும் எதிரானது. யேகோவா ஒருவரே தேவன் (சங் 83:17). அவரே ''தெய்வங்களுக்கெல்லாம் கடவுள்'' (God of gods) (உபா 10:17; யோசு 22:22; சங் 136:2). சிலைவணக்கம் நிறைந்த பாபிலோனின் அரசன் நேபுகாத்நேச்சாரே தானியேலிடம் செய்த அறிக்கை: ''நீர் வணங்கும் கடவுளே தெய்வங்களுக்கெல்லாம் கடவுள்'' (தானி 2:47). அவர் தெய்வங்களுக்கெல்லாம் கடவுள் மட்டுமல்ல, அவர் ''எல்லாத் தெய்வங் களையும்விடப் பெரியவர்'' (2 நாளா 2:5). இதுவே மன்னன் சாலொமோனின் துவக்கக் கால விசுவாச அறிக்கை. இந்த மனவுறுதியிலிருந்து அவர் பின்வாங்கியதால்தான் அவர்மீது தேவ கோபம் மூண்டது (1 இரா 11:4,9,10). ஆகாஸ் ராஜாவும் அப்படித்தான் (2 நாளா 28:24,25). ''இனி எனக்குச் சிலைகள் எதற்கு?'' என்று எப்பிராயீம் சொல்லும்போது அவன் மீதிருந்த கடவுளின் சினம் தணியும்; அவன் லீலி போல் மலருவான், திராட்சைச்செடி போல் செழிப்பான் (ஓசி 14:4-8).

''பைபிளின் தேவனே தெய்வங்களுக்கெல்லாம் கடவுள். அவரது மகனாகிய இயேசு மட்டுமே விண்ணகம் செல்ல ஒரே வழி. நாம் மீட்பு பெற வேறே எந்தப் பெயரும் கொடுக்கப்படவில்லை'' எனும் நமது செய்தியில் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் சற்றும் சமரசம்பண்ணக்கூடாது (யோ 14:6; அப் 4:12). நம்மைக் குறுகிய மனப்பான்மையுடையவர் என்று சமூகம் குறைகூறும்; அதைப்பற்றியென்ன? ஏனெனில் இடுக்கமான வாயில்தான் நித்திய வாழ்வுக்கான வழி, அகன்ற பாதையோ அழிவுக்குத்தான் வழிநடத்தும் (மத் 7:13,14). 2020 மே 8 அன்று இந்து வேதம் ஒன்றிலிருந்து ஒரு பிரார்த்தனையை வாசிக்கும்படி இந்து மத ஆச்சாரியார் ஒருவர் அமெரிக்காவின் தேசிய ஜெப நாளுக்கு (National Day of Prayer) அழைக்கப்பட்டார். கிறிஸ்தவ நாடு என்றழைக்கப்படும் ஒன்று இதற்கும் மோசமாகப் பின்வாங்க முடியுமா? Dr. பில்லி கிரஹாம் (1918-2018) மற்றும் 2020 மே 19 அன்று 74 வயதில் மகிமைக்குள் நுழைந்த Dr. ரவி சகரியாஸ் போன்ற தேவ மனிதர்களே முந்தைய ஆண்டுகளில் இந்த ஜெபத்தை நடத்தினர்.

2. மனந்திரும்ப மறுப்பு

''தேவன் பாவத்தை வெறுக்கிறார்; பாவியையோ நேசிக்கிறார்'' என்று நாம் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. உண்மைதான், ஆனால் மனந்திரும்ப மறுக்கும் பாவிகள்மீது அவர் சினங்கொள்கிறார் என்பதை மறந்துவிடுகிறோம். தாவீதின் கூற்றுகளிலிருந்து இதோவொன்று: சங் 7:11-13, ''கடவுள் நடுநிலை தவறாத நீதியரசர்; பொல்லார்மீது நாள்தோறும் சினம் அடைகிறார்; அவர்கள் மனமாற்றம் அடையாவிடில், அவர் தமது வாளைக் கூர்மையாக்குவார்; வில்லை நாணேற்றி ஆயத்தம் செய்வார். கொலைக்கருவிகளை ஆயத்தமாக்குவார்; அம்புகளை அனல் பறக்கும்படி எய்வார்.'' தேவ கோபத்தை இதிலும் விளக்கமாய்ச் சித்தரிக்க முடியுமோ? நாம் ஏன் பாவத்திலேயே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்குச் சாலொமோனின் ஞானம் பதில் தருகிறது: பிர 8:11, ''தீமை செய்வோருக்குத் தகுந்த தண்டனை விரைவில் அளிக்கப்படாததாலேயே, மக்களின் இருதயம் தீதானவற்றைச் செய்யத் துணிச்சல் கொண்டுள்ளது.'' சாலொமோன் இன்னும் சொல்வது, நீதி 29:1, ''பன்முறை கண்டிக்கப்பட்டும், ஒருவன் பிடிவாதமாய் மனதைக் கடினப்படுத்தினால், ஒரு நாள் திடீரென அழிக்கப்படுவான், பின்னர் பரிகாரம் கிட்டாது.''

முதல் நாள் துவக்கி மனுக்குலம் இறைவனது பொறுமையைத் தவறாகவே புரிந்துகொண்டிருக்கிறது. மனிதனது பொல்லாக் குணமும், நெறிகேடும் அவரது இதயத்திற்கு வேதனையளித்தபோது அவர்

சொன்னது: ''எனது ஆவி மனிதனுடன் என்றும் போராடிக்கொண்டிருக்காது; அவன் வெறும் சதைதானே!'' (ஆதி 6:6,3). தேவனது பொறுமை இனி நீடிக்காது என்றொரு நிலை வந்துவிட்டால், பேரழிவுதான். எப்பொழுதும் அவரை நாம் எதிர்த்துக்கொண்டிருக்க நம்மால் இயலாது என்பதால்தான் அவர் நம்மோடு போராடுவதை நிறுத்துகிறார். அவரது வார்த்தைகளைக் கவனிப்போம்: ''நான் எப்பொழுதும் வழக்காடமாட்டேன்; நான் என்றும் கோபமாய் இருப்பதுமில்லை; ஏனெனில் மனிதனின் ஆவியும் நான் உண்டாக்கின ஆத்துமாக்களும் எனது முகத்துக்குமுன் சோர்ந்துபோகுமே'' (ஏசா 57:16). கடவுளுக்கு யாக்கோபு தன்னை விட்டுக்கொடுக்காமலே இருந்தால், ஒரு கட்டத்தில் அவனது பலம் இருக்கும் தொடைச்சந்தையே அவர் தொட்டுவிடுவார். பின்னர் காலமெல்லாம் அவன் நொண்டி யடிக்கத்தான் வேண்டும் (ஆதி 32:25,32). கவனம்! தேவனது மன்னிப்பு ஒரு பரவச அனுபவம்; அதே வேளையில் அது கொண்டுவரும் பொறுப்பும் சாதாரணமானதல்ல: ''இனிப் பாவம் செய்யாதே!'' இவ்வார்த்தைகள் இயேசுவின் வாயிலிருந்து இருமுறை வந்தன: ஒருமுறை ஓர் ஆடவனுக்கும், அடுத்தது ஒரு பெண்மணிக்கும் சொல்லப்பட்டன (யோ 5:14; 8:11). இவ்வார்த்தைகளுடன் அவர் சேர்த்துச் சொல்லியதைக் கவனிப்போம்: ''இதைவிடக் கேடானது உனக்கு வராதபடி ...''

தனிநபர்கள் மட்டுமல்ல, கிறிஸ்தவச் சபைகளும் மனந்திரும்பவேண்டுமென்று இயேசு அழைக்கிறார். 7 சபைகளில் 5 சபைகளுக்கு அவரது செய்தி, ''மனந்திரும்பு'' என்பதே (வெளி 2:5,16,21,22; 3:3,19). ''மனந்திரும்பு'' என்ற வார்த்தையுடன் நிறுத்தாமல், ''இல்லாவிட்டால் ...'' என்றும் எச்சரித்தார். இவ்வழைப்பிற்கு இணங்காவிடில் அச்சபையே பிடுங்கியெறியப்படும், தேவன் தமது வாயின் பட்டயத்துடன் சபையினரோடு போராடுவார், அவர்களைப் படுத்த படுக்கையாக்குவார், குழந்தைகளை அழிப்பார், வாந்திபண்ணிப்போடுவார், இப்படிப் பல நடக்கும் (2:5,16,22,23; 3:16). எப்பிராயீமைப் போல நாம் ''அரைவேக்காட்டு அப்பம்'' போலவும் ''புத்தியற்ற புறா'' போலவும் இருந்தாலும், அன்புள்ளம் கொண்ட தேவன் நம்மிடம் சொல்வது: ''எப்பிராயீமே, நான் உன்னை எப்படிக் கைவிடு வேன்? நீ என் செல்லப் பிள்ளை அல்லவா? என் உள்ளம் உனக்காய்க் கொதிக்கிறது, குழம்புகிறது, பொங்குகிறது; என் சீற்றத்தின் கனலைக் கொட்டமாட்டேன்'' (ஓசி 7:8,11; 11:8,9; எரே 31:20). கிருபையின் காலத்தை அசட்டை செய்யாதிருப்போம்!

சுய பரிசோதனை செய்துகொள்ளத் திருமறையிலுள்ள பாவப் பட்டியல்களைப் பயன்படுத்துவோம்: நீதி 6:16-19 ... தேவன் வெறுக்கும் 7 காரியங்கள்; மாற் 7:21-23; ... 13 பாவங்கள்; ரோ 1:29-32 ... 23 பாவங்கள்; கலா 5:19-21 ... 17 பாவங்கள்; 2 தீமோ 3:2-5 ... 19 பாவங்கள். ''தேவ கோபத்திற்கு'' ஆளாகும் கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளின் பாவக் குணங்கள்தான் இவை (எபே 5:6). எத்தனைப் பிர சங்கங்கள் கேட்கிறோம்! எத்தனை கூட்டங்களில் பங்கேற்கிறோம்! எத்தனை நிகழ்ச்சிகள் பார்க்கிறோம்! எத்தனைப் புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள் வாசிக்கிறோம்! எத்தனை ஆராய்ச்சி வேதாகமங்கள் வைத்திருக் கிறோம்! இவ்வளவு ஆன்மீக உணவு வேறெந்தத் தலைமுறையினருக்கும் கிடைக்கவில்லை. அறியாதவனுக்கு அடிகள் குறைவு; அறிந்தவனுக்கோ அடிகள் அதிகம் (லூக் 12:48). மீறுதலின் வகையைப் பொறுத்து, பாவ அறிக்கை தனித்தோ கூடியோ செய்யப்படவேண்டும். மனந்திரும்புதலின் ஜெபமாய்ச் சங்கீதங்கள் 6,32,38,51,102,130,143 ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தலாம். தேவனது கோபம் எவ்வளவு பயங்கரம் என்பதை உணர்ந்த தாவீது இவ்விதம் கதறினார்: ''கர்த்தாவே, உமது கோபத்தில் என்னைக் கண்டியாதேயும்; உமது எரிச்சலில் என்னைத் தண்டியாதேயும்'' (சங் 6:1; 27:9; 38:1). நமது தேவனின் தந்தையுள்ளத்தை நாம் வெகுவாய்ப் புண்படுத்தியிருக்கலாம்; ஆனால் முழு மனதுடன் அவரிடம் திரும்பிவந்தால் பாச முத்தங்களும் தடபுடல் வரவேற்பும் நமக்குக் காத்திருக்கும் (லூக் 15:20,25).

அடுத்து, நாம் நகர்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் வருவோம். தனிப்பட்ட அளவில் கிறிஸ்தவர்களும், உள்ளூர்ச் சபைகளும் மனந்திரும்புதலின் கண்ணீரில் நனைந்தால் போதாது. தேவனே சிருஷ்டிகர், அவரே இரட்சகர் என்று ஏற்றுக்கொண்டு நகர்களும் நாடுகளும் மொத்தமாய் அவரிடம் திரும்பவும் அவர் எதிர்பார்க்கிறார். வெளியிடங்களில் இயேசு கண்ணீர் விட்டார் என்று இரு சம்பவங்களை மட்டுமே சுவிசேஷப் புத்தகங்கள் குறிப்பிடுகின்றன: ஒன்று, பாவமானது உலகிற்குள் கொண்டுவந்த சோகத்தைப்

பார்த்து ஒரு கல்லறைக்குமுன் நின்று (யோ 11:33-35); அடுத்தது, ஒரு நகரைப் பார்த்தபோது (லூக் 19:41). எருசலேமைப் பார்த்து அவர் புலம்பியது: ‘‘எருசலேமே, எருசலேமே! இறைவாக்கினரைக் கொல்லும் நகரே! உன்னிடம் அனுப்பப்பட்டோரைக் கல்லால் எறிகிறாயே! கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன் இறக்கைக்குள் கூட்டிச்சேர்ப்பது போல நானும் உன் மக்களை அரவணைத்துக்கொள்ள எத்தனையோ முறை விரும்பினேன். உனக்கோ விருப்பமில்லையே. இதோ, உங்கள் இல்லம் கைவிடப்பட்டுப் பாழடையும்’’ (மத் 23:37,38). கோராசின், பெத்சாயிதா, கப்பர்நகூம் ஆகிய நகர்களையும் கடுஞ்சொற்களால் ஆண்டவர் திட்டினார் (மத் 11:20-24). ‘‘தீர்ப்பின் நாள்’’ மற்றும் ‘‘பாதாளம்’’ போன்ற வார்த்தைகளால் அவற்றை எச்சரித்தார். நினிவே பட்டணத்தை மேற்கோள் காட்டி, அது எவ்விதம் தமது கடுஞ்சினத்திற்குத் தப்பியது என்பதை நினைவுபடுத்தினார் (யோனா 3:5-10; மத் 12:41; நாகூம் 1:1,6). சோதோமின் மக்கள் தொகையில் 10 நீதிமான்கள் என்பது என்ன சதவீதம் என்பது நமக்குத் தெரியாது (ஆதி 18:32). நமது நகர்களில் இந்தச் சதவீதம் இன்னும் குறைவோ? ‘‘தேவா, எங்கள் நகர்களிலுள்ள பேயாட்டங்களைத் துரத்திப் பேரின்பம் கொண்டுவரக்கூடிய பிலிப்பு போன்ற சுவிசேஷகர்களை எங்களுக்கு அனுப்பித் தாரும்!’’ (அப் 8:5-8). ஊரெங்கும் உலகெங்கும் உரக்கக் கத்தவேண்டிய இரு முழக்கங்கள்: ***‘‘தேவனிடம் திரும்புவோம்!’’ ‘‘பைபிளுக்குத் திரும்புவோம்!’’*** *Back to God! Back to the Bible!*

‘‘ஆண்டவரே, சென்னை, பெங்களூரு, மும்பை, டெல்லி, லண்டன், பாரிஸ், நியூயார்க், கலிபோர்னியா, மாஸ்கோ, டோக்கியோ, பெய்ஜிங் போன்ற எங்கள் நகர்களில் மனந்திரும்புதல் நதியாய்ப் புரண்டு வராதா? எங்கள் பாலியல் பாவங்களுக்காய் நாங்கள் நியாயந்தீர்க்கப்படும் வகையில் எய்ட்ஸ் நோயினால் 3,20,00,000 பேர் மாண்டுவிட்டனரே! ஓரினச் சேர்க்கை, ஓரினத் திருமணம் போன்ற சீர்கேடான மாறுபாடுகளைச் சட்டரீதியாக்கிவிட்ட எங்களை மன்னியும், கர்த்தாவே!’’ (ரோ 1:24-27). இந்தியாவில் 6,37,500க்கும் அதிகமான பாலியல் தொழிலாளர் இருக்கின்றனர்; சிவப்பு விளக்குப் பகுதிகளுக்குத் தினமும் செல்வோர் 5,00,000 பேர். பிரியமானவர்களே, பாலியல் பாவங்களினால் நமது உடலை நாம் கெடுத்தால் பாலியல் வியாதிகளினால் (Sexually Transmitted Diseases) தேவன் அதனை அழிப்பார் (1 கொரி 3:16,17; 6:17-19). பாகிஸ்தானிலும் ராஜஸ்தானிலும் சமீபத்தில் படையெடுத்துள்ள வெட்டுக்கிளிகள் நமக்கு அடுத்த அச்சுறுத்தல்! (2 நாளா 7:13,14). கடந்த சில பத்தாண்டுக் காலங்களில் இதுவே அதிமோசமாயிருக்கும் என்பது கணிப்பு.

3. தேவன்மீது அவிசுவாசம்

முதல் மனிதனும் அவன் மனைவியும் செய்த முதல் பாவம் அவர்களிடம் கடவுள் சொல்லியிருந்ததை விசுவாசியாததே (ஆதி 2:16,17; 3:1,17). இதனால்தான் அவரது கோபம் மனுக்குலம் அனைத்தின்மீதும் வந்தது. வேதனை, துக்கம், இறப்பு ஆகியவை தொடர்ந்தன. தம்மிடம் திரும்பி வந்து அவர்மீது விசுவாசம் வைக்கவேண்டுமென்பதே ஆதிமுதல் தேவனிடமிருந்து மனிதனுக்கு வரும் அழைப்பு. ‘‘விசுவாசம் இல்லாது தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பது கூடாத காரியம்’’ (எபி 11:6). தேவன்மீதும் அவரது வார்த்தைமீதும் அவிசுவாசம் என்பது எவ்விதப் பாவங்களையும்விடக் கொடியது. கொலையோ, களவோ, விபசாரமோ, இவை போன்ற எப்பாவமோ செய்துவிட்ட எவருக்காவும் மன்னிப்பு வேண்டி நாம் தேவனிடம் ஜெபிக்கலாம்; அவிசுவாசமாகிய பாவத்திற்காய் அவ்விதம் வேண்ட முடியாது (1 யோ 5:16,17). இயேசுவை விசுவாசியாதிருப்பதே பாவங்களிலெல்லாம் பாவமாம்; அந்நபர் ஏற்கனவே தேவ கோபத்தினால் தீர்ப்பு அடைந்தாயிற்று (யோ 3:18,36). இரட்சிக்கப்படும்படி இயேசுவின்மீது விசுவாசம் வைக்காத பிரதான காரணத்தினாலேயே மக்கள் நரகம் செல்கின்றனர் (மாற் 16:16). கிறிஸ்துவைப் புறந்தள்ளுவோருக்கு இதோவோர் அழைப்பு: ‘‘குமாரனானவர் கோபம் கொள்ளாமலும், நீங்கள் வழியிலே அழியாமலும் இருக்கும்படி, அவரை முத்தம் செய்யுங்கள்; விரைவில் அவரது கோபம் பற்றியெரியும்; அவரை நம்பி அவரிடம் அடைக்கலம் புகுவோர் அனைவரும் பேறுபெற்றோர்’’ (சங் 2:12).

மோசேக்கும் ஆரோனுக்கும் கானானுக்குள் செல்வதற்கான நுழைவுச்சீட்டு (Visa) ரத்து செய்யப்பட்டது போன்று அவிசுவாசத்திற்கான தண்டனையை வேறெந்த நிகழ்வும் சித்தரிக்க முடியாது. எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து எபிரெய மக்களை விடுவித்துக்கொண்டுவந்த முக்கிய தலைவர்களே மோசேயும் ஆரோனும். மோசே போன்று அவருக்கு முன்னரும் பின்னரும் ஒரு தீர்க்கன்

எழும்பியதில்லையென்று தேவனே சான்று பகன்றார் (உபா 34:10-12). அவர் புறங்கூறப்பட்டபோது, ‘‘என் வீடு முழுவதிலும் அவரே நம்பிக்கைக்குரியவர்’’ என்று தேவன் அவருக்காய்ப் பேசினார் (எண் 12:7; எபி 3:2,5). இஸ்ரவேலரின் சரித்திரத்தில் முதல் ஆசாரியன் ஆரோன்தான் (எபி 5:4; யாத் 28:1). பார்வோனுக்குமுன் மோசேக்கு வாயாகச் செயல்பட்டவர் அவரே (யாத் 4:16; 7:1). இப்படியெல்லாம் இருக்க இவ்விருவரின் பெரிய பாவம்தான் என்ன? தண்ணீருக்காய் மலையைப் பார்த்துப் ‘‘பேசுங்கள்’’ என்று மோசேயிடமும் ஆரோனிடமும் தேவன் சொன்னார்; அவர்களோ மலையை, அதுவும் இருமுறை, ‘‘அடித்துவிட்டனர்’’ (எண் 20:8,11). பெருக்கெடுத்துத் தண்ணீர் வந்தது உண்மைதான்; ஆனால், தேவனைப் பொருத்தமட்டில் அவரது பெயரை இஸ்ரவேலருக்குமுன் பரிசுத்தப்படுத்தும்படி இவ் விருவரும் போதுமான அளவு அவரை ‘‘விசுவாசிக்கவில்லை’’ (வச 12). ‘‘நீங்கள் வாக்குப்பண்ணப்பட்ட நாட்டிற்குள் நுழையமாட்டீர்கள்’’ என்று தேவன் அவர்களிடம் உடனே சொல்லிவிட்டார். அந்நாட்டினைப் ‘‘பார்க்க’’ மட்டும் மோசே அனுமதிக்கப்பட்டார் (உபா 32:52). கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டாது போய்விட்டது! அவிசுவாசம் எவ்வளவாய்த் தேவனுக்குக் கோபம் உண்டாக்குகிறது பாருங்கள்!

தலைவர்கள் மட்டுமல்ல, மக்களும் அவிசுவாசத்தினால் கானானுக்குள் நுழைய முடியாது போயிற்று (எபி 3:19). அவர்களைக் குறித்து தேவன் சொன்னது: ‘‘அத்தலைமுறையினர்மீது நான் சினம் கொண்டேன் ... எனவே எனது இளைப்பாறுதல் எனும் நாட்டிற்குள் அவர்கள் நுழையவே மாட்டார்கள் என்று எனது கோபத்தில் ஆணையிட்டேன்’’ (3:10,11; 4:3; சங் 95:11). நாற்பது ஆண்டுகள் அத்தலைமுறையினர் தமக்கு ‘‘வெறுப்பூட்டினார்கள்’’ என்று தேவன் புலம்பினார் (சங் 95:10). அத்தனை ஆயிரம் பேருக்கு நாற்பது ஆண்டுகள் பாலை நிலத்தில் உணவளித்து, அவர்கள் தேவையனைத்தையும் சந்தித்தது என்னே அற்புதம்! அவர்கள் மேலிருந்த ஆடைகள் நைந்து போகவில்லையாம்; அவர்கள் காலணிகள் பழுதடைந்து போகவில்லையாம் (உபா 29:5). அவ்வளவு காலம் நடந்தே சென்ற பின்னரும் அவர்கள் பாதங்கள் கொப்பளிக்கவில்லையாம் (நெகே 9:21). நம்ப முடிகிறதோ? இத்தனை ஆசிகளை அனுபவித்திருந்தும், தேவனது அற்புத வல்லமையை அவர்கள் விசுவாசிக்கவில்லை. ‘‘தேவனால் முடியும்’’ (God can!) என்று அடித்துச் சொல்வதற்குப் பதிலாக, ‘‘தேவனால் முடியுமா?’’ (Can God?) என்று அசட்டையாய்க் கேட்டனர் (சங் 78:19,20). இதைக் கேட்ட ஆண்டவர் சினம் கொண்டார்; அவர்கள்மீது அவரது சீற்றம் பொங்கியெழுந்தது (வச 21). ஓரேபிலிருந்து வாக்குத்தத்த நாட்டிற்குச் செல்ல பதினொரு நாட்கள்தான் பிடிக்கும் (உபா 1:1). ஆனால் ஆண்டவரின் சினம் இஸ்ரவேலருக்கு எதிராக மூளவே, அவர் அவர்களை அப்பாலை நிலத்தில் நாற்பது ஆண்டுகள் அலையச் செய்தார்; அந்தப் பொல்லாத தலைமுறை அனைத்தும் அழியுமட்டும் இது நடந்தது (எண் 32:13,14). அறிவியலுக்காகவும் தொழில்நுட்பவியலுக்காகவும் தேவனைத் துதிப்போம்; ஆனால் இயற்கைக்கப்பாற்பட்ட அவரது வல்லமையை நாம் விசுவாசிக்கத் தவறும்போது அவரது கோபம் பொங்கியெழுகிறது. COVID-19க்கு எதிரான நமது போராட்டத்தில் நமது பகுத்தறிவு நமக்குப் போதுமான அளவு கைகொடுக்கவில்லையே! குழந்தை போன்ற எளிய விசுவாசத்துடன் தமது பிள்ளைகள் தம்மிடம் திரும்பி வருவது போன்று தந்தைக்கு மகிழ்வூட்டுவது எதுவுமில்லை. அவரது மாளிகைகள் அவர்களது வருகைக்காய்க் காத்திருக்கின்றன (யோ 14:1-3).

4. பொருளாசை

ஏசாயா 5ஆம் அத்தியாயத்தில் ‘‘ஐயோ’’ என்று 6 முறை கூறப்பட்டுள்ளது (வச 8,11,19,20,21,23). பொருளாசைக்குத் தங்களை விற்றுப்போட்டவர்களுக்குத்தான் முதலாம் ‘‘ஐயோ!’’ வச 8, ‘‘வீட்டோடு வீடு சேர்ப்பவர்களே, வயலோடு வயல் இணைத்துக்கொள்பவர்களே, உங்களுக்கு ஐயோ கேடு! பிறர்க்கு இடமில்லாமல் நீங்கள் மட்டும் தனித்து நாட்டில் வாழ்வீர்களோ?’’ இவ்வித மக்களுக்கு எதிராக ஆண்டவரின் சினம் எனும் தீ கிளர்ந்தெழுகிறது (வச 25). செல்வந்தர் இன்னும் செல்வந்தராகுவதும், எளியவர் இன்னும் எளியவராகுவதுமான நிலையே இது. அமெரிக்காவிலுள்ள 600 கோடீஸ்வரர்களின் சொத்து இந்தக் கரோனா ஊரடங்கு காலத்தில் சராசரியாக 15% அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை உங்களால் நம்ப முடிகிறதா? தேவனிடம் பாரபட்சம் கிடையாது. இஸ்ரவேலரது பாலைவனப் பயணத்தின்போது தேவன் அவர்களுக்கு வானத்தின் அப்பமாகிய மன்னாவை வழங்கிய அடிப்படையில் ‘‘சமத்துவம்’’ எனும் கோட்பாட்டைப் பவுலடியார் போதிக்கிறார் (2 கொரி 8:12-15; யாத் 16:17,18). இத்தத்துவம் பெந்தெகொஸ்தேயைத் தொடர்ந்து ஆதிச் சீடரால் தன்னார்வமாய்ப் பின்பற்றப்பட்டது (அப் 2:44,45;

4:32). இன்றும் இதனைச் செயல்படுத்தவேண்டுமா என்ற விவாதத்திற்குள் நான் செல்ல விரும்பவில்லை. ஆனாலும், நமது தேவைக்கும் மிஞ்சி தேவன் நமக்குக் கொடுப்பது, தேவையில் இருப்போருக்கு அதனைப் பகிர்ந்துகொள்வதற்காகவே என்பது மாறாத நியமம். நம் நடுவிலிருந்து பொருளாசையை அடியோடு ஒழித்துக்கட்டுவதற்கு இது ஒன்றே வழி. சராசரியான ஒரு அமெரிக்கப் பெண்மணி 19 ஜோடி காலணிகள் வைத்திருக்கிறார்களாம்! இதற்கு நேராகவே இந்தியாவும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது.

பைபிளில் எத்தனையோ பாவங்கள் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளன; ஆனால், ''பண ஆசையே **எல்லாத்** தீங்குக்கும் வேர்'' என்று அது போதிக்கிறது (1 தீமோ 6:10). எனவேதான் மரங்களின் ''வேர்'' அருகிலேயே திருமுழுக்கினன் யோவான் கோடரியை வைத்தார். அவர் முழங்கியது: ''நல்ல கனி தராத மரமெல்லாம் வெட்டப்பட்டு நெருப்பில் போடப்படும்'' (மத் 3:10). ''நல்ல கனி'' கொடுப்பதற்கான வழிமுறைகளைச் சொல்லிக்கொடுக்கும்போது, பொருளாசை கூடாது, தானதர்மம் கட்டாயம் என்றே நெடுகவே வலியுறுத்தினார் (லூக் 3:10-14). அவரைப் பொருத்தமட்டில், பொருளாசைக்கு வந்தனம் சொல்லி அதனை அகற்றிவிடுவதே, ''வரவிருக்கும் கோபத்திற்குத்'' தப்பும் ஒரே வழியாம் (வச 7). யோவானது தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்திற்குத் தப்பிக்கொண்ட சகேயு தணல் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பவரிடம் மாட்டிக்கொண்டார்! தனது பொருளாசைப் பழக்கங்களை ஒழித்துவிடத் தீர்மானித்த போது, இரட்சகர் தமது இரட்சிப்பின் பொக்கிஷங்களை அவரது வீட்டில் கொட்டிவிட்டார் (லூக் 19:8,9).

பொருளாசை கொண்டிருந்த சிலர்மீது இறங்கிய தேவ கோபம் குறித்து விவிலியத்தில் ஆங்காங்கே வாசிக்கிறோம். ஒருவன் பிலேயாம் தீர்க்கதரிசி (எண் 22:22). இச்சரித்திரம் நமக்கு நன்றாகவே தெரியும். இவனது செயலைக் ''கூலிக்காகச் செய்த வஞ்சகம்'' எனக் குறிப்பிட்டு, இந்த வழியில் செல்வோருக்கு ''ஐயோ'' என்கிறார் அப்போஸ்தலன் யூதா (யூதா 11). அடுத்த நபர் யூதாஸ் காரியோத். அவன் துவக்க முதலே திருடனாயிருந்தும், அவன் திருந்துவதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கும்படி, பணப்பையை இயேசு அவனிடம் ஒப்படைத்திருந்தார் (யோ 12:6). மூன்றாண்டுகளுக்குமேல் ஆண்டவர் அவனுக்குக் கயிற்றை விட்டுக்கொண்டேயிருந்தார். அவனது பொருளாசையினால் அவன் அக்கயிற்றிலேயே தூக்கு போட்டுக்கொண்டான்! (அப் 1:16-18). அவன் ''கேட்டின்'' மகனானான் (யோ 17:12). பண ஆசையானது மனிதரை ''அழிவிலும் கேட்டிலும் அமிழ்த்தும்'' என்று பின்னர் பவுல் எச்சரித்தார் (1 தீமோ 6:9). அடுத்து திருவாளர் அனனியாவும் திருமதி சப்பீராளும் வருகின்றனர் (அப் 5:1-11). ஆதிச் சபையில் முதல் முறையாகத் தீர்ப்பு விழுந்தது இத்தம்பதியர்மீதுதான்; அதுவும் பணக்காரியத்தில்! சொன்னபடி கேட்கும் கணவனுக்கு உடனடி மரணம்; ஆருயிர் மனைவிக்குத் தகவல் தெரிவிக்காது அவனது அடக்கம்; ஒரு சில மணி நேரங்களில் அம்மையாருக்கும் அடித்தது சாவு மணி! பொருளாசைப் பிசாசு பிடித்த ஒருமன ஜோடிக்கு என்னே கதி பாருங்கள்! நண்பரே, எழுப்புதலுக்காய் ஜெபிக்கும்போது கவனமா யிருங்கள். சபைகள்மீது ''பரிசுத்த ஆவியானவரின்'' அக்கினி விழும்போது இவ்வித நிகழ்வுகள் வாடிக்கையாகிவிடும் (வச 3,9).

நாம் விக்கிரக வணக்கம் செய்வதில்லையென்று எப்படித்தான் மார்தட்டுகிறோமோ? பொருளாசையை விக்கிரகாராதனை என்றும், பொருளாசைக்காரனை விக்கிரகாராதனைக்காரன் என்றும் பவுல் தயங்காது அழைக்கிறார் (கொலோ 3:5; எபே 5:5). இவ்விரு வசனப்பகுதிகளிலும் வரவிருக்கும் ''தேவ கோபத்தை'' அப்போஸ்தலன் குறிப்பிடுகிறார் (கொலோ 3:6; எபே 5:6). இப்பாவத்தை அவர் அளவுக்குமீறிக் கண்டிக்கிறார் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். அவருக்கு ஏசாயா 57:17 நன்றாகவே தெரிந்திருக்கும். அதில் ஆண்டவர் சொல்வது: ''நான் அவர்களது பொருளாசை எனும் அக்கிரமத்தின் பொருட்டு கடுங்கோபமாகி, அவர்களை அடித்தேன்; நான் மறைந்து, கடுங்கோபமாய் இருந்தேன்; தங்கள் மனம் போன போக்கில் மாறுபாடாய் நடந்தார்களே!'' எபேசுவிலும் கொலோசேயிலும் இருந்த விசுவாசி களுக்குப் பவுல் எழுதும்போது யோபுவின் அறிக்கை அவரது மனதில் பசுமையாய் இருந்திருக்கும்: யோபு 31:24-28, ''நான் பொன் மீது நம்பிக்கை வைத்து, தங்கமே எனது தஞ்சம் என்று சொல்லியிருந்தால், அது நீதியரசர்களால் விசாரிக்கப்படவேண்டிய அக்கிரமமாய் இருந்திருக்கும்; அதனால் உன்னதத்தில் இருக்கும் தேவனை மறுதலித்திருப்பேனே!'' மூச்சடைத்து நம்மைச் சாகடிப்பதில் கரோனாவைவிடப் பொருளாசை கொடியது (மத் 13:22; நீதி 1:19).

-- 9

5. தானதர்மமின்மை

தானதர்மத்திற்குப் பொருளாசை பரம எதிரி. சேமிப்பைக் கூட்டிக்கொண்டேயிருக்க விரும்பினால் தானதர்மத்தைக் குறைத்துக்கொண்டேதான் இருப்போம். ஏசாயா 5ஆம் அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள ஆறு ''ஐயோ''க்களில் முதலில் வருவதை முந்தையக் குறிப்பில் சுட்டிக்காட்டினேன். தாங்கள் மட்டுமே நாட்டில் தனித்து வாழும்படி, மற்றவர்களுக்கு இடமில்லாமல் போகும் அளவுக்கு, வீடு வீடு என்று கட்டுவதிலும், நிலம் நிலம் என்று வாங்குவதிலும் பைத்தியமாயிருப்போரைப் பற்றியது அது (ஏசா 5:8). தேவைக்கு மிஞ்சிச் சேர்ப்பதில் பேராசை கொண்டால், எல்லாமே குறைந்துகொண்டு வரும் இவ்வுலகில், மற்றவர்களுக்குச் சேரவேண்டியவற்றையும் நாம் அபகரிக்கிறோம் என்றுதான் பொருள். மற்றவர்களை ஆசீர்வதிக்கவே இறைவன் நம்மை ஆசீர்வதிக்கிறார். அவர் நமக்கு நிறைய துணிமணி தருவாரானால், உடையற்றோரை நம்மால் முடிந்த அளவு நாம் உடுத்துவிக்க வேண்டும் என்பதே அவரது எதிர்பார்ப்பு. அவர் நமக்கு நிறைய உணவு வகைகள் தருவாரானால், பசியிலிருப் போருக்கு நம்மால் முடிந்த அளவு நாம் உணவளிக்கவேண்டும் என்பதே அவரது விருப்பு. அவர் நமக்கு வசதியும் சொகுசும் நிறைந்த இல்லங்கள் தருவாரானால், தங்க இடமின்றித் தவிப்போருக்கு நம்மால் முடிந்த அளவு நாம் உறைவிட வசதி செய்து தரவேண்டும் என்பதே அவரது மனத்துடிப்பு. இவற்றைச் செய்யத் தவறுவோர் இறைவனது கோபத்திற்கு ஆளாவர். அவர்களைப் பார்த்து இயேசு ராஜன் சொல்லப் போவது: ''சபிக்கப்பட்டவர்களே, என்னை விட்டு, பிசாசுக்காகவும் அவனது தூதர்களுக்காகவும் ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கும் அணையா அக்கினிக்குள் செல்லுங்கள்'' (மத் 25:41-46). ''குபேரன்'' என்று இவ்வுலகில் தூக்கப்படுபவன் ''குப்பை'' என்று மறுவுலகில் தூக்கியெறியப்படலாம்! தலைகீழ் மாற்றம்!

இந்தக் காரியத்தில்தான் யோபு வித்தகரானார். கீழை நாட்டு மக்களில் மிக வசதி படைத்தவர் இவர்தான் (யோபு 1:3). தானதர்மத்திலும் வள்ளலாயிருந்தார். குருடருக்கு அவர் கண்களானார், முடவருக்குக் கால்களானார், தரித்திரருக்குத் தந்தையானார், உதவியற்றோருக்கு வக்கீலானார், பலங்குன்றியோருக் காய்ப் போராடுபவரானார், விதவைகளை மகிழ்விக்க இசைக்கலைஞரானார் (29:13-17). இல்லா தோரோடும் இரப்போரோடும், அப்பப்பா, எவ்வளவாய்த் தம்மை இணைத்துக் கொண்டார்! ''நலிந் தோருக்கும் நாதியற்றோருக்கும் போதுமான அளவு நான் உதவியிராவிடில், எனது தோள் மூட்டு, தோளிலிருந்து நெகிழட்டும், எனது முழங்கை மூட்டு முறிந்து கழலட்டும்'' என்றார்! (31:16-22). ''யோபு தாத்தா, இப்படியும் உங்களால் சொல்லமுடியுமா?'' தானதர்மம் என்பது நமது விருப்பு வெறுப்பைப் பொறுத்ததல்ல, அது கட்டாயம் என்பதை வலியுறுத்த அவர் தொடர்ந்து சொன்னது: நான் இவ்விதம் செய்யாவிடில், ''இறைவன் அனுப்பும் அழிவு எனக்குப் பேரச்சம்; அதற்குமுன் என்னால் எதுவும் இயலாது'' (வச 23). வாசக நண்பரே, *''தேவனுக்கு நம்மீது கோபமா?''* என்பதே இக்கட்டுரையின் தலைப்பு என்பதை நினைவிற்கொள்ளுங்கள். ''எங்கிருந்து'' கரோனா வந்தது என்று கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் உலக சுகாதார நிறுவனம் (WHO) இறங்கியிருக்கிறது; அதை ''யார்'' அனுப்பியிருக்கக்கூடும் என்று பைபிளைப் படித்து ஆராய்ந்து பார்ப்பது மேல் (2 இரா 22:13; யோபு 12:9,10).

பண்ணையாளர்கள், தொழிலதிபர்கள் மற்றும் முதலாளிகளுக்கு ஒரு வார்த்தை. யாக்கோபு 5:1-6ஐ தயவுசெய்து வாசித்துப் பாருங்கள். இவ்வசனப்பகுதியின் துவக்க வரிகளே நடுங்க வைக்கின்றன: ''செல்வர்களே, சற்றுக் கேளுங்கள். உங்களுக்கு வரப்போகும் இழிநிலையை நினைத்து அலறி அழுங்கள்'' (வச 1). ''செல்வம், ஆடைகள், பொன், வெள்ளி, ஆடம்பரம், சொகுசு'' ஆகியவற்றையே அப்போஸ்தலன் இங்கு சுட்டிக்காட்டுகிறார். இவ்விதச் செல்வக் குவிப்பே ''நெருப்பு போல உடையோரின் சதையை அழித்துவிடும்'' என்று எச்சரித்த பின்னர், கூலியாட்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநியாயம் குறித்துப் பேசுகிறார் (வச 3). சொந்த ஆதாயத்திற்காய்த் தொழிலாளர்களைக் கசக்கிப் பிழிதல் முதலாளித்துவ நாடுகளில் மட்டுமல்ல, இந்தியா போன்ற நாடுகளிலும் இல்லாமலில்லை. 2018இன் அகிலவுலக அடிமைகள் கணக்கெடுப்பின்படி (Global Slavery Index) இந்தியாவில் 80,00,000 கொத்தடிமைகள் உள்ளனர். இன்றைய நெருக்கடியில் இந்த எண்ணிக்கை பெருகியவண்ணம் இருக்கின்றது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைக் கோடீஸ்வரர்கள் சாதகமாக்கிக்கொண்டு, தொழிலாளர்களைக் குறைந்த வேலைகளிலும், குறைந்த கூலியிலும் அமர்த்துவது வாடிக்கையாகி

விட்டது. ''குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம்'' (Minimum Wages Act) என்பதெல்லாம் எழுத்தளவில் தானிருக்கிறது. கிறிஸ்தவ மிஷனரி நிறுவனங்களில்கூட இச்சட்டத்தைப் பின்பற்றாதது துக்கம். திருமறையின் தேவன் எளியோரின் தேவன் என்பதை மறக்காதிருப்போம். கூலியாட்களின் கூக்குரல் ''படைகளின் ஆண்டவரது காதுகளை'' எட்டுகின்றதாம் (வச 4). ''சேனைகளின் கர்த்தர்'' அல்லது ''படைகளின் ஆண்டவர்'' என்று பழைய ஏற்பாட்டில் யேகோவா தேவன் எத்தனையோ முறை அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்; புதிய ஏற்பாட்டிலோ மூன்று முறை மட்டுமே இவ்விதம் அழைக்கப்படுகிறார்: ரோமர் 9:29; 2 கொரி 6:18; அடுத்து யாக்கோபு 5:4 என்ற இவ்விடத்தில். நலிந்தோரை நசுக்குவோருக்கு எதிரான போராளி என்றே இதனால் அவரை நான் புரிந்துகொள்கிறேன். இக்கட்டான இக்காலக்கட்டத்தில், தளர்வடைந்த நிலையிலிருந்து (slowdown) தகர்ந்துவிட்ட நிலைக்கு (shutdown) பொருளாதாரம் சரிந்துள்ளது. இதில் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளோர் அடித்தட்டு மக்கள்தான். எனவே, நடுத்தரக் குடும்பங்களும் எளியோருக்குச் செய்யும் தானதர்மத்தை இருமடங்கு அல்லது மும்மடங்கு ஆக்க வேண்டும். தாங்களே பொருளாதார நெருக்கடியிலிருக்கும்போது மக்கெதோனியக் கிறிஸ்தவர்கள் செய்தது இதுதானே? (2 கொரி 8:1-3).

தொழிலாளர் சமுதாயத்தினரிடம் திருச்சபைக்கு வெளியேயுள்ள பொதுவுலகே கூடுதல் பரிவோடும் புரிதலோடும் நடந்துகொள்ளுகிறது. இந்த மாற்றம் கிறிஸ்தவக் குடும்பங்களுக்குள் இன்னும் போதுமான அளவு வராதது குறித்து வருந்துகிறேன். ''வேலைக்காரன் அல்லது வேலைக்காரி'' (servant) என்றல்ல, ''உதவியாளர்'' (helper) என்றே அழைக்கவேண்டும்; ''ஊனமுற்றோர்'' (disabled) அல்ல, ''மாற்றுத் திறனாளிகள்'' (differently abled); தோட்டிகள் (sweepers / scavengers) அல்ல, தூய்மைத் தொழிலாளர் (sanitary workers); இப்படிப் பல. கொத்தடிமைகள், குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் போன்றவற்றிற் கெல்லாம் கிறிஸ்தவ வட்டாரங்களில் இடமேயிருக்கக்கூடாது. உதவியாளர்களோடும் கீழ்மட்ட ஊழியர்களோடும் பேசும்போதும் பழகும்போதும் அச்சுறுத்தலான அல்லது அவமதிப்பான வார்த்தை களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது. விண்ணுலகில் நமக்கும் மேலே இருக்கும் அரும்பெரும் ''தலைவரை'' மறந்துவிடக்கூடாதென்கிறார் பவுல் (எபே 6:9). ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணலாம்! (சங் 112:3-5,9; 2 கொரி 9:9). வீட்டு வேலை செய்பவர்கள் இந்தியாவில் 50,00,000 பேருக்குமேல் உள்ளனர்; அவர்களில் 80 சதவீதத்தினர் பெண்கள். இவர்களில் பெரும்பாலோர் வீடுகளில் வாங்கிவிட்ட கடனை அடைக்கமுடியாமல் காலமெல்லாம் கடன்காரராய், நாளடைவில் கொத்தடிமைகள் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இவர்களது கடன்களைத் தள்ளிவிடும்படி இல்லத் தலைவிகளை இறைஞ்சிக் கேட்கிறேன். இதனால் நீங்கள் ஏழையாகிவிடமாட்டீர்கள். மத்தேயு 6:9-13இலும் லூக்கா 11:2-4இலும் உள்ள கர்த்தரது ஜெபம் *''கடன்கள்''* மற்றும் *''கடனாளிகள்''* குறித்தே முக்கியமாய்ப் பேசுகிறது; நாமோ நமது வசதிக்காக, கெட்டிக்காரத்தனமாய், *''பாவங்கள்''* அல்லது *''குற்றங்கள்''* என்று மாற்றிக்கொண்டோம்! உங்கள் குடும்ப ஜெபங்களிலும் ஆலய ஆராதனைகளிலும் இதனைத் திருத்திக்கொள்ளுங்கள். மத்தேயு 18:23-35ஐ வாசித்துப்பார்த்து, ''தேவனே, என்னோடு பேசும்'' என்று கேளுங்கள்.

6. அன்பற்ற சகவுறவுகள்

தேவனால் ''சபிக்கப்பட்ட'' முதல் மனிதன் காயீன்தான் (ஆதி 4:11). துல்லியமாய்க் கவனித்தால், ஆதாமும் ஏவாளும் ''சபிக்கப்படவில்லை;'' அவர்கள்மீது தண்டனை அறிவிக்கப்பட்டது, அவ்வளவு தான். சர்ப்பமும் நிலமும் மட்டுமே ''சபிக்கப்பட்டன'' (3:14-19). அப்படியானால் சகவுறவுகளில் கேடுபாட்டைத் தேவன் எவ்வளவாய் வெறுக்கிறார் பாருங்கள்! நாம் ''காயீனைப்போல்'' இல்லாது, ''ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருக்கவேண்டும்'' என்பதே ''ஆதிமுதல்'' நாம் கேட்ட பிரதான செய்தி என்று அப்போஸ்தலன் யோவான் எழுதுகிறார் (1 யோ 3:11,12). ஆபேலைக் காயீன் கொன்றது தன்னிடமிருந்து ஆபேல் எதையோ அபகரித்துக்கொண்டதாலோ, அல்லது தனக்கு விரோதமாய் ஆபேல் செயல்பட்ட தாலோ, இப்படி எதினாலும் அல்ல. அண்ணனது செயல்கள் தீயவையாகவும் தம்பியின் செயல்கள் நல்லவையாகவும் இருந்த ஒரே காரணத்தினாலேயே மனுக்குலச் சரித்திரத்தில் இந்த முதலாம் கொலை நடந்தது (வச 12). தீயோரது செயல்கள் தீயவையாயிருப்பதாலும், நல்லோரது செயல்கள் நல்லவை யாயிருப்பதாலுமே, நல்லோரைத் தீயோர் வெறுக்கின்றனர்! அடுத்து, யோவான் நமக்குத் தரும் அறிவுரை:

''எனது சகோதரரே, உலகம் உங்களைப் பகைத்தால் ஆச்சரியப்படாதீர்கள்'' (வச 13). ஆனால் இன்றையப் பிரச்னை, கிறிஸ்தவரல்லாதோர் கிறிஸ்தவர்களைப் பகைப்பதல்ல, கிறிஸ்தவர்களே ஒருவரையொருவர் பகைக்கின்றனர் (வச 14). கொலைகாரர் நிறைந்துள்ளதொரு திருச்சபைமீது தேவனுக்குக் கோபம் வராதா என்ன? (வச 14,15; மத் 5:21,22). நண்பரே, பைபிளிலுள்ள வசனங்களுக்கு இவ்வித எளிய அர்த்தம் கொடுக்கும் என்னைக் கோபித்துக்கொள்ளாதீர்கள்.

வெளியுலகில் பரவிவரும் வெறுப்பு மற்றும் பொறாமையின் ஆவியைவிடத் திருச்சபையில் நிலவிவரும் அன்புக்குறைச்சலும் ஒருமனமின்மையும்தான் தேவனுக்குப் பெரிய கவலை. சீடராகிய நம்மிடமிருந்து அல்லவா உலகம் அன்பைக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்? (யோ 13:35). பெரும்பாலான நமது சபை ஐக்கியங்களில் ஐக்கியம் என்பது கிடையவே கிடையாது. ஐயகோ, ஆன்மீக இடைவெளியைச் (spiritual distancing) சமூக இடைவெளி (social distancing) இன்னும் கூட்டிவிட்டது! நமது சபைகளில் சமாதானம் குறையுமானால், நாம் நமது உப்புத்தன்மையை இழந்துவருகிறோம் என்பதே பொருள் (மாற் 9:50). திருச்சபைக்கு உள்ளே இருக்கும் நம்மீது சமாதானம் எனும் உப்பு தூவப்படும்போதுதான், வெளியிலிருப்போரை ஆசீர்வதிக்கும்படிச் சமுதாயத்திற்குள் நாம் அதனைத் தெளித்திட முடியும் (கொலோ 4:5,6). தேவனுக்கு ''அருவருப்பான,'' அவர் ''வெறுக்கும்,'' ஏழு காரியங்களைச் சாலொமோன் பட்டியலிட்டார் (நீதி 6:16-19). அவற்றில் ஆறு காரியங்கள் சகவுறவுகளுக்கடுத்தவை என்பதைக் கவனித்திருக்கிறீர்களா? திட்டமாகச் சொன்னால், திருச்சபைகளில் இருக்கவேண்டியது புதிய ஏற்பாட்டு நிருபங்களில் தரப்பட்டுள்ள முறைமையின்படியான இறையாட்சிதான் (theocracy), மக்களாட்சி (democracy) அல்ல. நமது சபைகளில் பெரும்பாலும் நடக்கும் தேர்தல் முறை திருமறைக்குச் சற்றும் ஒவ்வாதது. அது ஒழியும்வரை, கட்சி மனப்பான்மை ஒழியாது; அதுவரை ஒருமனம் வெறும் கனவாகத் தான் இருக்கும்; நாம் தேவனது இதயத்தின் துக்கத்தை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர முடியாது. வெள்ளாடுகள்தான் (goats) சண்டை போடும், செம்மறியாடுகள் (sheep) சண்டை போடாது!

நமது அன்பின்மையின்மீது தேவனுக்கு வரும் கோபம் கலாத்தியர் 5:15இல் நேரடியாய்ச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது: ''நீங்கள் ஒருவரையொருவர் கடித்துக் குதறினால் அழிவீர்கள்; அப்படி ஒருவராலொருவர் அழிக்கப்படாதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.'' நம்மில் அநேகர் ''அடிப்பதைத்'' தாண்டிக் ''கடிக்கத்'' துவங்கிவிட்டோம்! *''நாய்கள் ஜாக்கிரதை!''* "(Beware of Dogs!)" எனும் அறிவிப்புப் பலகைகள் விரைவில் நமது ஆலயங்களில் தேவைப்படும் (பிலி 3:2அ). நமது இதயத்தில் குடி கொண்டுள்ள பழிவாங்கும் ஆவி திருமறையின் தேவனுக்கு எதிரானது. ''பழிவாங்குதல் **எனக்குரியது**, **நானே** பதில் செய்வேன்'' என்று பலமுறை தேவன் கூறியுள்ளார் (ரோ 12:19). வேதாகமச் சொல்லகராதி ஒன்றை எடுத்து இக்கூற்று அல்லது இதுபோன்றது பைபிளில் எத்தனை முறை வருகிறதென்று பாருங்கள். ''உங்கள்'' கோபத்திற்கு இடங்கொடாமல், ''தேவ'' கோபத்திற்கு இடங்கொடுங்கள். ''மனிதரின் கோபம் தேவனுடைய நீதியை நடப்பிக்கமாட்டாது'' (யாக் 1:20). பரலோகத்தைவிட நரகத்தைப்பற்றியே நமதாண்டவர் அதிகம் பேசியுள்ளார். அன்பற்ற, எரிச்சலான வார்த்தைகளைக் கடிந்துகொள்ளும்போதுதான் முதல் தடவையாக அவர் ''நரகம்'' என்று குறிப்பிட்டார் (மத் 5:21,22). கோபம் உடனே தணியாமல் தங்கிவிடுமானால் அது பாவமாகிறது (எபே 4:26; சங் 4:4). தேவனது கடுஞ்சினத்திற்குத் தப்பிக்கொள்ளும்படி இவ்விதத் திருவசனங்களுக்குமுன் நடுங்குவோம்!

7. அளவுக்குமீறிச் சுயசார்பு

''தன்னம்பிக்கையை வளர்ப்பது எப்படி?'' என்று பல புத்தகங்கள் வெளிவந்துள்ளன. சவால்களைச் சந்திப்பதற்குத் தேவையான சாதகச் சிந்தையை வளர்க்க இவையெல்லாம் கைகொடுக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் தேவனை ஓரங்கட்டுமளவுக்கு மனிதன் தன்னையே சார்ந்துகொள்வது திருமறைக்கு ஏற்புடையதல்ல. முதலும் முடிவுமாக நாம் ஆண்டவரையே சார்ந்திருக்கவேண்டும். இது மூன்று எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் நமக்குப் போதிக்கப்பட்டுள்ளது. (அ) கட்டிடம் கட்டுதல் — ''உனது ஆற்றலாலும் அல்ல, வலிமையாலும் அல்ல; ஆனால் எனது ஆவியினாலேயே ஆகும்'' (சக 4:6). (ஆ) விளையாட்டுப் போட்டி — ''விரும்புகிறவனாலும் அல்ல, ஓடுகிறவனாலும் அல்ல, இரங்குகிற தேவனாலேயே ஆகும்'' (ரோ 9:16). (இ) பயிர்த் தொழில் — ''நடுகிறவனாலும் ஒன்றுமில்லை, நீர் பாய்ச்சுகிறவனாலும் ஒன்றுமில்லை, விளையச் செய்யும் தேவனாலேயே எல்லாம் ஆகும்'' (1 கொரி 3:7).

-- 12

தம்மைத் திராட்சைச்செடிக்கும், நம்மைத் திராட்சைக்கொடிக்கும் ஒப்புமைப்படுத்திய பின்னர் இயேசு அழுத்திச் சொன்னது: ''நானின்றி நீங்கள் ஒன்றும் செய்ய இயலாது'' (யோ 15:5). அது தனிநபரை அடுத்ததோ, ஒரு நிகழ்வை அடுத்ததோ, ஒரு திட்டத்தை அடுத்ததோ, இத்தத்துவம் மீறப்படும் போதெல்லாம், தேவனுக்குக் கோபம் மூளுகிறது.

நமக்கிருக்கும் பலத்திற்குத் தேவன் எதிரானவரல்ல; நமக்கிருக்கும் ஞானத்திற்கு அவர் எதிரானவரல்ல; நமக்கிருக்கும் செல்வத்திற்கும் அவர் எதிரானவரல்ல; இவையெல்லாம் அவரது கரத்திலிருந்து வந்தவைதானே? ஆனால் இவை நமது சொந்தச் சரக்கு, அவர் தந்தவை அல்ல, என்று நினைக்கும்போதுதான் பெருமையடிக்கத் துவங்குகிறோம் (எரே 9:23). எனவேதான் அவர் விடும் சவால்: ''உன்னைப் பிறனைவிடச் சிறந்தவனாக்குவது யார்? உனக்கு உள்ளவற்றில் நீ வாங்கிப் பெற்றுக் கொள்ளாதது எது? நீ பெற்றுக்கொண்டவன்தான் என்றால், பெற்றுக்கொள்ளாதவன் போல ஏன் பெருமையடிக்கிறாய்?'' (1 கொரி 4:7). இதோ ஒரு விளக்கச் சித்திரம்: ஏசாயா 10:15, ''கோடரியானது தன்னால் வெட்டுகிறவனுக்கு விரோதமாய்ப் பெருமையடிக்கலாமோ? வாளானது தன்னைக் கையாளு கிறவனுக்கு எதிராய்ப் பெருமையடிக்கலாமோ? அவ்விதம் பெருமையடித்தால், தடியானது தன்னைப் பிடித்திருக்கிறவனை மிரட்டினது போலவும், கோலானது 'நான் மரக்கட்டை அல்ல' என்று எழும்பினது போலவும் இருக்குமே!'' ஒரு சிறிய ''பூச்சி'' (worm) கூட இறைவனது கையில் ''கூரிய ஆயுதம்'' (weapon) ஆகலாமே (ஏசா 41:14.15). தற்பெருமையும் சுயசார்பும் சேர்ந்து தலைதூக்குமானால், ''இஸ்ரவேலின் ஒளியானவர் நெருப்பாகவும், அதின் பரிசுத்தர் தீக்கொழுந்தாகவும் உருவெடுப்பார்; அது அவனது முட்புதர்களையும் நெருஞ்சி முட்களையும் ஒரே நாளில் சுட்டெரித்துச் சாம்பலாக்கிவிடும்'' (10:16,17). அண்ணா, அக்கா, தம்பி, தங்காய், கவனம்!

தான் எடுத்துள்ள முயற்சிகளில் அளவுகடந்த சுயசார்பு கொண்ட எவருக்கும் பாபேல் கோபுரம் மறக்க முடியா எச்சரிப்பாய்த் தகர்ந்து கிடக்கிறது (ஆதி 11:4). தேவனே இறங்கிவந்து அவர்களது திட்டங்களைத் தவிடுபொடியாக்கினார் (வச 5-8). மிகவுயரமான, மிகப்பிரம்மாண்டமான கட்டிடங்களைக் கட்டியெழுப்பவேண்டுமென்ற பாபேலின் ஆவி இன்றும் தலைவிரித்தாடுகிறது. இந்த எலிப்பந்தயம் கிறிஸ்தவத்திலும் நடைபெறுவது வேதனையிலும் வேதனை. எரேமியா 17:5இல் ஆண்டவர் தந்துள்ள கண்டிப்பான வார்த்தைகளுக்கு இணையில்லை: ''மனிதர்மீது நம்பிக்கை வைத்து, உடல் பலத்தைத் தனது வலிமையாகக் கொண்டு, கர்த்தரை விட்டு விலகுகிற இருதயமுள்ளவன் சபிக்கப்பட்டவன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.'' மாறாக, ''கர்த்தர்மீது நம்பிக்கை வைத்து, கர்த்தரையே தன் நம்பிக்கையாகக் கொண்டிருக்கிறவன் பாக்கியவான்'' (வச 7). முதலாமவன் ''பாலைவனப் புதர்'' போலிருப்பான்; அடுத்தவனோ ''ஆற்றோர மரம்'' போலிருப்பான் (வச 6,8). ஒருவன்மீது தேவனது எரிச்சல் வருகிறது; அடுத்தவனோ இரக்கம் பெறுகிறான். தெரிவு நமதே!

தங்களது திறமை மற்றும் வலிமை குறித்துத் தலைவர்கள் மார்தட்டிக்கொள்ளுவது தேவனுக்குக் கோபமூட்டுகிறது; ஏனெனில், அது சபையாயிருந்தாலும் சமுதாயமாயிருந்தாலும், மக்களை ஆண்டு நடத்துவதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தது தேவன்தான். இரு அரசர்களை அவர்களது அகந்தை மற்றும் அளவுக்குமீறிய சுயசார்பின் காரணமாகத் தேவன் தண்டித்தார். அசீரியா ராஜாவாகிய சனகெரிப் அகம்பாவத்துடன் பேசியது: ''எண்ணற்ற எனது தேர்களோடு நான் மலையுச்சிகளுக்கு லெபனோனின் சிகரங்களுக்கு ஏறிச் சென்றேன். வானளாவிய கேதுரு மரங்களையும் அங்கு நின்ற உயர்ந்த தேவதாரு மரங்களையும் வெட்டினேன். அதன் காடுகளின் மிக அடர்ந்த பகுதியான கடையெல்லைவரை சென்றேன் ... எகிப்தின் நதிகளையெல்லாம் என் உள்ளங்கால்களினால் வற்றச் செய்தேன்'' (2 இரா 19:23,24). எசேக்கியா ராஜாவுக்கு எதிராய்ப் பேசிய இவ்வார்த்தைகளால் இஸ்ரவேலின் பரிசுத்தரையே ''பழித்து இகழ்ந்தான்'' (வச 22). இதனால் கர்த்தரது ''கடுஞ்சினம்'' அசீரியர்மீது ஊற்றப்பட்டு 1,85,000 பேரைக் கொன்றது (வச 35). அடுத்து உசியா ராஜா வருகிறார். தீர்க்கன் சகரியாவின் ஆலோசனை கேட்டுக் கர்த்தரைத் தேடிவந்த காலம் வரை அவருக்கு யாவும் நலமுடன் நடந்தது (2 நாளா 26:4,5). பெலிஸ்தியர், அரேபியர், மெயோனியர், அம்மோனியர் ஆகியோருக்கு எதிராய்த் தேவன் அவருக்கு உதவினார் (வச 6-8). அவரது சேனை மகா பெரியதாயிருந்தது; கட்டிடங்கள் கட்டுவதிலும் சிறந்து விளங்கினார்.

இவ்விதம் அவரது வலிமை பெருகியபோது தேவனுக்கு விரோதமாய் ஆணவங்கொண்டார் (வச 16). தேவன் அவரைத் தொழுநோயினால் அடித்தார்; தொழுநோயாளியாகவே இறந்தார் (வச 20,21). இந்த ராஜாவின் இறப்புக்குப் பின்னர்தான் ''ராஜாதி ராஜாவின்'' விண்ணகத் தரிசனம் தீர்க்கன் ஏசாயாவுக்குக் கிடைத்தது (ஏசா 6:1,5). செய்தி தெளிவுதானே?

கிறிஸ்து பிறப்பைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஏசாயா 9:6,7தான் கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மெல்லாருக்கும் மிகவும் பிரியமான திருமறைப் பகுதி. பெத்லகேமின் பாலகன்மீது பரிதாபப்படுவதோடு நமது தியானத்தை நிறுத்திக்கொள்கிறோம். இவ்வசனங்களிலுள்ள மற்ற வார்த்தைகளைப் பாருங்கள்: ''அரசாட்சி ... தோள் ... சிங்காசனம் ... நியாயத்தீர்ப்பு ... நீதி ... வைராக்கியம்!'' இவ்விரு வசனங்களைத் தொடர்ந்து உடனே இஸ்ரவேலருக்கு எதிராய் ஆண்டவர் தமது வார்த்தையை அனுப்பினார். அவர்களது ''அகந்தையையும் மனப்பெருமையையும்'' அவர் கடிந்துகொண்டார். ''நாங்கள் திரும்பக் கட்டுவோம் ... வேறு மரங்களை நாட்டுவோம்'' என்று அவர்கள் பெருமையாய்ப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர் (வச 8-10). 12ஆம் வசனத்தின் பின்பகுதிதான் விவிலியத்திலேயே அதிகம் அச்சுறுத்தும் திருவார்த்தை: ''கர்த்தரது கோபம் ஆறாமல் இன்னும் அவருடைய கை நீட்டினபடியே இருக்கிறது!'' இதே வார்த்தைகள் 5:25; 9:17,21 மற்றும் 10:4ஆம் வசனங்களிலும் திரும்பச் சொல்லப் பட்டுள்ளன. சில வேதாகமப் பதிப்புகளில் இவ்வாக்கியம் அந்த வசனங்களுக்குக் கீழே தனியாகத் தரப்பட்டுள்ளது (வச 12,17,21; 10:4). இது பைபிளில் அசாதாரணம்! இதுதான் மூப்பர்கள், தீர்க்கர்கள் மற்றும் தலைவர்களின் பெருமை மற்றும் மதியீனத்தின் விளைவு (வச 15,16). ஊழியங்களை நிறுவிய தலைவர்களது காலத்திற்குப் பின்னர், கீறல்கள் ஏற்படும்போது, அடுத்த வரிசையினர் மிகுந்த தாழ்மையுடனும், தவறாத நேர்மையுடனும் செயல்பட்டால்தான் திரும்பக் கட்டும் அவர்களது முயற்சி சித்திபெறும்.

நமது விண்வெளி விஞ்ஞானிகளின் அற்புதக் கண்டுபிடிப்புகளுக்காகவும், விந்தையான செயல் களுக்காகவும் அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம். இதனால் மருத்துவம் மற்றும் பொறியியல் போன்ற துறைகளுக்குக் கிடைத்துள்ள பலன்களுக்காய்த் தேவனைத் துதிக்கிறோம். ஆனால், விண்வெளியை நாம் ''கைப்பற்றிவிட்டோம்'' (conquered the space) போன்ற வார்த்தைகள் வாய் தவறியும் வந்துவிடாது கவனமாயிருக்கவேண்டும். அது கூடாத காரியம்! ஏற்கனவே பூவுலகைக் ''கறைப்படுத்திவிட்டோம்'' (corrupted the earth) (ஆதி 6:11,12; வெளி 19:2). மற்ற கிரகங்களையும் அவ்விதம் கெடுத்துவிட நாம் முயலக்கூடாது. பழைய ஏற்பாட்டில் ஒரே அத்தியாயம் கொண்டுள்ள தனது புத்தகத்தில் தீர்க்கன் ஒபதியா தந்துள்ள எச்சரிக்கை: ''உன் இருதயத்தின் அகந்தை உன்னை ஏமாற்றிவிட்டது. நீ கழுகைப்போல உயரப் பறந்தாலும், நட்சத்திரங்களுக்குள்ளே உன் கூட்டைக் கட்டினாலும், அங்கிருந்தும் உன்னை விழத்தள்ளுவேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்'' (வச 3,4).

தொலைநோக்குத் திட்டங்கள் தீட்டும் முதலாளிகள் மற்றும் தொழிலதிபர்கள் போன்றோருக்குத் திருமறை தரும் நேரடிச் செய்தி: யாக்கோபு 4:13-16, ''இன்றோ நாளையோ குறிப்பிட்ட நகருக்குச் சென்று, அங்கு ஓராண்டு தங்கி, வாணிகம் செய்வோம், பணம் ஈட்டுவோம் என்று சொல்லுகிறவர்களே, சற்றுக் கேளுங்கள். நாளைக்கு உங்கள் வாழ்க்கை எப்படியிருக்கும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதே! நொடிப்பொழுதில் தோன்றி மறையும் புகை போன்றவர்கள் நீங்கள். எனவே அவ்வாறு சொல்லாமல், ஆண்டவருக்குச் சித்தமானால், நாங்களும் உயிரோடிருந்தால், இன்னின்ன செய்வோம் என்றே சொல்லவேண்டும். இப்பொழுதோ நீங்கள் வீம்பு பாராட்டிப் பெருமை கொள்கிறீர்கள். இவ்விதப் பெருமையெல்லாம் தீயது.'' இதற்கு விளக்கம் வேண்டுமோ?

8. பக்தியற்ற தலைமை

எல்லாவற்றிற்கும் ஒட்டுமொத்தமான தலைமை நமது தேவனிடமே இருப்பதால், அரசியல் தலைவர்களென்றாலும், ஆன்மீகத் தலைவர்களென்றாலும், அவர்களுக்குத் தேவையான அதிகாரம் அவரிடமிருந்தே வருகிறது (ரோ 13:1; அப் 20:28). இஸ்ரவேலரது காரியங்களில் இவ்விரு வகையான தலைமைத்துவமும் ஆங்காங்கே பின்னிக் காணப்பட்டது. இப்படியிருக்க, தலைமைத்துவத்தில்

பின்பற்றவேண்டிய தத்துவங்கள், தவிர்க்கவேண்டிய ஆபத்துகள் பற்றிய திருமறைப் போதனை எத்தலைமுறையிலுமுள்ள தலைவர்களுக்கும் பொருந்தும். தேவனது எச்சரிப்புகள் கவனியாது விடப்படும்போதெல்லாம் அவரது கோபத்தினால் பேரழிவு வந்துள்ளது.

அரசர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பழைமையான கட்டளைகளில் ஒன்று அவர்கள் குதிரைகளையும், மனைவிகளையும் செல்வத்தையும் பெருக்கிக்கொண்டே போகக்கூடாது (உபா 17:16,17). பெருமையிலிருந்தும் சுயபலச் சார்பிலிருந்தும் அவர்களை விலக்கிக் காக்கவே இக்கட்டளை. தமது புத்தகத்தின் பிரதியொன்றையும் அரசன் தனக்காக எழுதி வைத்துக்கொண்டு, மக்களை வழிநடத்துவதில் இறை நடத்துதலிலிருந்து விலகிவிடாதபடித் தினமும் அதனை வாசிக்கவேண்டும் என்றும் ஆண்டவர் அறிவுறுத்தினார் (வச 18-20). தேவனையும் அவரது வார்த்தைகளையும் மனதிலிருத்திக்கொள்ளாத தலைவர்களால் சின்னாபின்னமான நாடுகளைக் குறித்த சரித்திரம் பைபிளில் நிறையவுண்டு. மூத்தோர் ஆலோசனையை அரசன் ரெகோபெயாம் தள்ளிவிட்டதால், தாவீது மற்றும் சாலொமோனின் அரசு நிரந்தரமாய்ப் பிளவுபட்டது (1 இரா 12). தனது தளபதி யோவாப் தடுத்து நிறுத்த முயன்றும், அதைக் கவனியாது தாவீது மக்கட்தொகையைக் கணக்கெடுத்தார் (2 சாமு 24:1-4). இச்செயல் தேவனுக்குக் கோபமூட்டியது; அவர் அனுப்பிய வாதையினால் 70,000 ஆண்கள் மடிந்தனர் (வச 15). மக்கள் பலத்திலும் மாம்ச பலத்திலும் நம்பிக்கை வைக்கும் எத்தலைவனுக்கும் தேவன் எதிரானவர். ‘‘குதிரையின் வலிமையில் அவர் மகிழ்ச்சி காண்பதில்லை; வீரனின் கால் வலிமையையும் அவர் விரும்புவதில்லை. தமக்கு அஞ்சி நடந்து தமது பேரன்புக்காக நம்பிக்கையுடன் காத்திருப்போரிடம் அவர் மகிழ்ச்சி கொள்கிறார்’’ (சங் 147:10,11). தமது ஆவியானவரின் நடத்துதலைத் தவறவிட்டு விடாதபடி, அவபக்தியுள்ள நாடுகளுடன் உடன்பாடு செய்துகொள்வதையும் அவர் எச்சரித்தார்; அது ‘‘பாவத்தோடு பாவத்தைக்’’ கூட்டுவதாம் (ஏசா 30:1,2). வசதிக்காய்ப் பிலாத்துவோடு உடன்பாடு செய்துகொண்ட ஏரோதின் நரித்தந்திரத்தை இயேசு சுட்டிக்காட்டினார் (லூக் 13:31,32,33; 23:12).

1995 ஆகஸ்டு 21 அன்று வெளிவந்த *Fortune* எனும் பத்திரிகை “Asia Corrupt-O-Meter” என்ற வரைபடம் ஒன்றை அச்சிட்டிருந்தது. அதில் ஊழலில் முதலிடம் வகிக்கும் நாட்டிற்கு 10 புள்ளிகளும், ஊழல் அரிதாயிருக்கும் நாட்டிற்கு 1.0 புள்ளியும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. மேலிருந்து 3ஆம் இடத்தைப் பிடித்துள்ள இந்தியாவிற்குக் கிடைத்தது 7 புள்ளிகள்! ‘‘நேர்மையுள்ள நாடு மேன்மையடையும்; பாவம் நிறைந்த எந்த நாடும் இழிவடையும்’’ (நீதி 14:34). நமது தேசிய வாழ்வுக்குக் கேடான ‘‘ஏழு சமூகப் பாவங்களை’’ (Seven Social Sins) மகாத்மா காந்தி வரிசைப்படுத்தியுள்ளார்: மனச்சாட்சி இல்லாது இன்பம், தத்துவங்கள் இல்லாது அரசியல், அர்ப்பணிப்பு இல்லாது இறைவேண்டல், குணநலன் இல்லாது கல்வியறிவு, உழைப்பு இல்லாது செல்வம், மனிதத்துவம் இல்லாது விஞ்ஞானம், நேர்மை இல்லாது வணிகம். ‘‘தேவனாகிய கர்த்தாவே, உமது கோபம் எங்கள்மீது வராதபடி இரக்கம் காட்டும்!’’ மற்ற நாடுகளைவிட இந்தியாவில் கரோனா நோயாளிகள் குறைவு என்று நாம் பெருமையடித்துக்கொள்ளக் கூடாது. உண்மை என்னவென்றால், இங்கு நாம் 1000 பேரில் 2 பேருக்குத்தான் பரிசோதனை செய்கிறோம்; அமெரிக்கா, ரஷ்யா, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளிலோ 1000 பேரில் 50 பேருக்கும் அதிகமானோருக்குப் பரிசோதனை நடத்தப்படுகிறது!

அடுத்து ஆன்மீக உலகின் தலைமை குறித்துப் பேசுவோம். ஆசாரியர்களும் தீர்க்கதரிசிகளும்தான் பழைய ஏற்பாட்டில் மார்க்கத் தலைவர்கள். இன்று புதிய ஏற்பாட்டுத் திருச்சபையில் தலைமைப் பொறுப்பு மூப்பர்கள் (Elders) அல்லது கண்காணிகள் (Bishops) என்ற மேய்ப்பர்கள் (Shepherds) மீது உள்ளது (அப் 20:17,28; 1 தீமோ 3:1; தீத் 1:7; 1 பேது 5:1). கிறிஸ்தவரல்லாத தலைவர்கள்போல் அதிகாரத் தோரணையில் இறைமக்களை நடத்தக்கூடாது என்பதே இயேசுவின் போதனை (மத் 20:25). அவரது இப்போதனையையே அப்போஸ்தலர் பின்பற்றினர் (2 கொரி 1:24; 10:8; 1 பேது 5:3). அதிகார வர்க்கத்தினர் மக்களைப் பயன்படுத்துவார்கள், பலப்படுத்தமாட்டார்கள், பக்குவப்படுத்தமாட்டார்கள், பயிற்றுவிக்கமாட்டார்கள். ‘‘உங்களுக்கு ஐயோ’’ என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி மாய்மாலமான தலைவர்களை இயேசு கடிந்துகொண்டார் (மத் 23:13,14,15,16,23,25,27,29). சீயோனில் நடமாடும்

மாய்மாலத்தைக் குறிப்பிட்டு ஏசாயா எச்சரிப்பது: ''சுட்டெரிக்கும் நெருப்பை நம்மில் யார் தாக்குப்பிடிக்க முடியும்? அணையாத தழலுக்கு முன் யார் சமாளிக்க முடியும்?'' (ஏசா 33:14). இரக்கச் செயல்களை விடத் தங்களது பாரம்பரியங்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்தவர்களிடம் இயேசு கோபம் கொண்டார் (மாற் 3:4,5).

மார்க்கம் எவ்வகையிலும் வணிகமயமாவதைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டியது சபை மேய்ப்பர்கள் மற்றும் ஊழியத் தலைவர்களின் பொறுப்பு. தாமே செய்த சவுக்கைத் தேவாலய வளாகத்தில் இருமுறை பயன்படுத்திய நமதாண்டவரை மறக்காதிருப்போம் (யோ 2:14-16; மத் 21:12,13). தங்களது பேச்சாற்றலில் பெருமை கொண்டு மகிமை முழுவதையும் தேவனுக்குக் கொடுக்கத் தவறும் பிரசங்கிமாரைத் தேவன் நியாயந்தீர்ப்பார் (அப் 12:21-23). தங்களது முற்பிதாக்களின் எளிமை மற்றும் தானதர்மச் சிந்தையை மறந்துவிட்டு, பந்தாவும் சொகுசும் நிறைந்த வாழ்க்கை முறைக்கு அடிமையாகிவிட்ட கிறிஸ்தவத் தலைவர்களுக்கு ''ஐயோ'' என்கிறார் ஆண்டவர் (எரே 22:13-16). கொழுத்த ஆயர்களும் மெலிந்த ஆடுகளுமே இன்றையக் கிறிஸ்தவத்தின் சாபம் (எசேக் 34:1-3).

9. முரட்டாட்டம்

இதற்கு முந்தைய உபதலைப்புகளில் தேவனுக்கு விரோதமான நமது பாவங்கள் குறித்துப் போதுமான அளவு தியானித்துவிட்டோம். மனிதரது அதிகாரத்திற்கும் தலைமைக்கும் எதிராய்ச் செயல்படுவதை இங்கு கவனிப்போம்.

பெற்றோர்-பிள்ளைகள் என்பதில் துவங்குவோம். பத்துக் கட்டளைகளை இரு பகுதிகளாய்ப் பிரிக்கலாம்: 1 முதல் 4 கட்டளைகள் தேவனுக்கு நமது கடமை; 5 முதல் 10 வரை மனிதருக்கு நமது கடமை (யாத் 20:1-17). பெற்றோருக்குப் பிள்ளைகளின் கடமை என்பதிலேயே இரண்டாம் பகுதி துவங்குகிறது: ''பூவுலகில் உன் வாழ்நாள் நீடிக்கும்படி உன் தந்தையையும் உன் தாயையும் மதித்து நட'' (வச 12). இதனை எபேசியர் 6:1-3இல் அப்போஸ்தலன் பவுல் மேற்கோள் காட்டி, இதுவே ''வாக்கு'' சேர்ந்த ''முதல்'' கட்டளை என்கிறார். இதுதான் ''வாக்கு'' சேர்ந்த ''ஒரே'' கட்டளை என்பதையும் மறக்கக்கூடாது! முக்கியத்துவம் புரிகிறதா? பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியாது முரட்டாட்டம் பண்ணும் பிள்ளைகளுக்கு வாழ்வு ''நன்றாய்'' அமையாது (எபே 6:3). பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியாமை என்பதைத் தேவன் எவ்வளவு எரிச்சலுடன் பார்க்கிறார் என்று கவனியுங்கள்: உபா 21:18-21, ''ஒருவனது புதல்வன் பிடிவாதமும் முரட்டுத்தனமும் கொண்டவனாய், தாய் தந்தையரது சொல் கேளாமல் அடங்காது இருந்தால் ... அந்நகரத்து மனிதர் எல்லாரும் அவனைக் கல்லெறிந்து கொல்லட்டும்.'' விண்ணகத்திலிருந்தே வந்தவராயிருந்தாலும், மனுவுடலில் தெய்வம் என்றிருந்தாலும், தமது பூவுலகப் பெற்றோருக்கு இயேசு கீழ்ப்படிந்து வாழ்ந்தார் (லூக் 2:51). அப்போஸ்தலன் பவுல் முன்னறிவித்தபடி இறுதிக்காலத்தின் இறுதிக்கட்டமாகிய இந்நாட்களில் பிள்ளைகளின் கீழ்ப்படியாமையும் அடங்காமையும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது (2 தீமோ 3:2). ''நான் வந்து பூவுலகைச் சாபத்தினால் அழிக்காமலிருக்க, தந்தையருடைய இருதயங்களைப் பிள்ளைகளிடத்திற்கும், பிள்ளைகளுடைய இருதயங்களைத் தந்தையரிடத்திற்கும் திருப்பும்'' எலியாவின் இறுதிக்காலப் பணி என்று தேவன் குறிப்பிட்டது தூயாவியானவர் மூலம் நடந்துவருகிறது (மல் 4:6). பழைய ஏற்பாட்டின் கடைசி வசனம் இப்படியா முடிவடையவேண்டும்? எலியாவின் ஆவியும் பலமும் உடையவராய் வந்த திருமுழுக்கினன் யோவான் தான் இந்தக் கடைசிக்காலப் பணியைத் தொடங்கிவைத்தார் (லூக் 1:15-17). அடங்காத பிள்ளைகளுக்கு எதிரான தேவ கோபம் ஏசாயா 45:10இல் வெளிப்படுகிறது: ''தந்தையிடம், 'நீர் ஏன் என்னைப் இப்படிப் பிறப்பித்தீர்?' என்றும், தாயிடம் 'என்னை ஏன் இப்படிப் பெற்றெடுத்தாய்?' என்றும் வினவுபவனுக்கு ஐயோ கேடு!'' செல்லங்களே, இவ்வளவு துணிச்சலான வார்த்தைகளை நீங்கள் பேசாதிருக்கலாம், ஆனாலும் உங்கள் மனப்பான்மை இப்படித்தானே இருக்கிறது?

அடுத்து, நாட்டின் அதிகாரங்களுக்கு எதிரான முரட்டாட்டத்தைக் கவனிப்போம். பவுல், பேதுரு ஆகிய இருவரும் இதனைக் கண்டித்துள்ளனர். ரோமர் 13:2, ''அதிகாரத்தை எதிர்த்து நிற்போர் கடவுளின்

-- 16

ஏற்பாட்டையே எதிர்த்து நிற்கின்றனர். அவ்வாறு எதிர்ப்பவர்கள் தங்கள்மீது தண்டனைத் தீர்ப்பைத் தாங்களே வருவித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.'' இந்த முழுப்பகுதியையும் வாசித்துப் பாருங்கள் (வச 1-5). 1 பேதுரு 2:13,14, ''அனைத்து மனித அமைப்புகளுக்கும் ஆண்டவரின் பொருட்டுப் பணிந்திருங்கள்.'' எந்தச் சட்டமானாலும் அதிலிருந்து தப்பிவிட மனிதன் ஏதாவதொரு வழியைக் கண்டுபிடித்து விடுகிறான். மேற்கத்திய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில், இந்தியராகிய நாம் சட்டங்களை அவ்வளவு மதிப்பதில்லை. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இதை ஒரு சவாலாய் எடுத்துக்கொண்டு கிறிஸ்தவரல்லா தோருக்குமுன் ''தேவனை மகிமைப்படுத்த'' முடிந்ததெல்லாம் செய்வோம் (வச 12).

மூன்றாவதாக, ஆன்மீகத் தலைமைக்கு எதிரான நடக்கையைப்பற்றிப் பேசுவோம். மோசேயின் அடுத்த வரிசையினராகிய மிரியாம்-ஆரோனின் எதிர்ப்பு மனப்பான்மை விரும்பத்தகாத விளைவுகளைக் கொண்டுவந்தது (எண் 12:1-15). அவர்களுக்கு விரோதமாய்க் கர்த்தரது கோபம் மூண்டது; தமது பிரசன்னத்தையே அவர்கள் நடுவிலிருந்து தேவன் விலக்கிக்கொண்டார்; மிரியாம் தொழுநோயாளி யானாள்; இறைமக்களின் பயணம் ஏழு நாள் தடைபட்டது. கோராகு அணியினர் மோசேக்கு விரோதமாக எழும்பியபோதும் சீரழிவு ஏற்பட்டது (எண் 16). தரையானது பிளந்து முரட்டாட்டக்காரரை உயிரோடு புதைத்தது. ஆண்டவரிடமிருந்து நெருப்பு வந்து 250 மனிதரைச் சாம்பலாக்கியது. இஸ்ரவேலரின் சரிதையில் இவ்விதச் சம்பவங்கள் பல நிகழ்ந்துள்ளன. ''அவர்கள் கடவுளின் தூதுவர்களை ஏளனம் செய்து, அவரது வார்த்தைகளைப் புறக்கணித்து, அவரது தீர்க்கர்களை இழித்துரைத்தனர். எனவே, அவர்கள் தப்ப முடியாத அளவு ஆண்டவரது சினம் அவர்கள்மேல் கனன்றெழுந்தது'' (2 நாளா 36: 15,16; சங் 78:31; சக 7:12).

மூப்பர்கள் அல்லது கண்காணிகள் என்றழைக்கப்படும் மேய்ப்பர்கள் மீதுதான் சபைத் தலைமை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது (அப் 20:17,28; 1 தீமோ 3:1; தீத் 1:7; 1 பேது 5:1). தன்னை ஓர் உடன் மூப்பன் என்றழைத்துக்கொண்டு அப்போஸ்தலன் பேதுரு இளைஞருக்கு எழுதியது: ''இளைஞரே, மூப்பருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். நீங்கள் எல்லாரும் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்து, மனத்தாழ்மையை அணிந்து கொள்ளுங்கள்; பெருமையுள்ளோருக்குத் தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார்; தாழ்மையுள்ளோருக்கோ கிருபை அளிக்கிறார்'' (1 பேது 5:1,5). இதே பாணியில் எபிரெய நிருப ஆக்கியோன் அறிவுறுத்துவது: ''உங்களை நடத்துகிறவர்கள் உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்காகக் கணக்கு கொடுக்கவேண்டியவர்களாய் உங்கள் நலனில் விழிப்பாயிருக்கிறபடியால், அவர்கள் கடமைக்காக அல்ல, களிப்போடு அதைச் செய்யும்படி, அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அடங்குங்கள்; அவர்கள் சலிப்போடு அப்படிச் செய்தால் அது உங்களுக்கு நலம் பயக்காது'' (எபி 13:17). ''திருவசனத்திலும் திருவுபதேசத்திலும்'' முழு ஈடுபாட்டுடன் உழைக்கும் மூப்பர்களுக்கு இருமடங்கு ஊதியம் அளிக்கவேண்டும் என்பது பவுலின் கூற்று (1 தீமோ 5:17). நமது சபைகளில் முரட்டாட்டம்பண்ணிப் பிரிவினை உண்டாக்குவோர் யாரென்று நமக்கு நன்றாகவே தெரியும். அவர்களைப் ''பிறவிக்குணம் மாறாதவர்கள்'' என்றும் ''தூயாவியால் ஆளப்படாத வர்கள்'' என்றும் அப்போஸ்தலன் யூதா சுட்டிக்காட்டுகிறார் (யூதா 19). இப்படிப்பட்டவர்களைச் சேருவது நம்மைத் தேவனது கோபத்திற்கு ஆளாக்கும்.

10. பின்மாற்றம்

தேவனோடு நடந்துவந்த காலத்தை மறந்து பழைய வழிகளுக்குத் திரும்புவதே பின்மாற்றம் எனப்படும். அது பல்வேறு வகைகளில் ஏற்பட்டாலும், அது எப்படியும் தேவனது கோபத்தைக் கிளறியேவிடும். தங்களது ஆதி மேன்மையைக் காத்துக்கொள்ளாது பாவம் செய்த தூதர்களையும் அவர் விட்டுவைக்கவில்லை. அவர்களை இருட்டுச் ''சங்கிலிகளால்'' கட்டி, ''நரகத்தில்'' தள்ளித் தண்டித்துள்ளார் (2 பேது 2:4; யூதா 6). பின்மாற்றக்காரரைத் திரும்பி வரும்படி தேவன் கொடுத்த பழங்கால அழைப்புகளில் ஒன்று எரேமியா 3:12,13இல் உண்டு: ''சீர்கெட்ட இஸ்ரவேலே, திரும்பு என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; நான் என்றைக்கும் கோபம் வைக்கமாட்டேன். உன் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு விரோதமாய்த் துரோகம்பண்ணினாய் என்று உன் அக்கிரமத்தை ஒத்துக்கொள்.'' பின்மாற்றத்திலிருந்து திரும்பித் தேவனிடம் வருவோருக்குப் பழைய ஏற்பாட்டில் நிறைய இறைவாக்குகள் உண்டு. ஓசியா

14:1,4, ‘‘இஸ்ரவேலே, உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடம் திரும்பு; நீ உன் அக்கிரமத்தினால் விழுந்தாய் ... நான் உங்கள் சீர்கேட்டைக் குணமாக்குவேன்; உங்களை மனப்பூர்வமாய்ச் சிநேகிப்பேன்; என் கோபம் உங்களை விட்டு நீங்கிற்று.’’ நாடுகள் மனந்திரும்பித் தேவனிடம் திரும்பிவருதலை இவ்வசனப் பகுதிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

புதிய ஏற்பாட்டிற்குள் வரும்போது, தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களும் சபைகளும் மனந்திரும்பி ஆதிநிலைக்கு வரவேண்டுமென்பதே அழுத்திச் சொல்லப்படுகிறது. பலவிதமான பின்மாற்றங்களுக்கு இங்கு எடுத்துக்காட்டுகள் உண்டு. பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய யூதாஸ் காரியோத் என்பவன் பொருளாசையினால் பின்வாங்கினான். ‘‘சாத்தான் அவனுக்குள் புகுந்தான்’’ என வாசிக்கிறோம் (லூக் 22:3). தனது ஆண்டவரை விற்ற பணத்தைக் கொண்டு அவன் வாங்கிய நிலத்திலேயே தூக்குப்போட்டுச் செத்தான் (அப் 1:16-19). வியாபாரத்திலோ, ஊழியத்திலோ, பொருளாசை நிறைந்த செயல்பாடுகளினால் நீங்கள் வாங்கிய *‘‘அக்கெல்தமா’’* எனும் ‘‘இரத்த நிலம்’’ ஏதும் உங்களிடம் உண்டா? பவுலின் மிஷனரிக் குழுவிலிருந்து உலகப்பற்றினால் விலகிய தேமா என்பவன் இன்னொரு பின்மாற்றக்காரன் (2 தீமோ 4:10). பிரசங்கிமார் நடுவில், அதுவும் பிலேயாமுக்கிருந்தது போன்ற தீர்க்கதரிசன வரமுள்ளோர் வரிசையில், பின்மாற்றத்திற்கு முக்கியமான காரணமாயிருப்பது பண ஆசையே (2 பேது 2:15,16). இதனைக் ‘‘கிறுக்கு’’ என்றழைக்கிறது திருவசனம் (வச 16). ‘‘காரிருளே’’ இவர்களுக்காய் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதாம் (யூதா 11,13).

‘‘கண்களின் இச்சை, மாம்சத்தின் இச்சை’’ எனும் யேசபேல் நச்சுக்கிருமியினால் (Jezebel Virus) தேவ ஊழியர் பலர் பாதிக்கப்பட்டு, சிகிச்சை எடுத்துக்கொள்ளாததால், ‘‘படுத்த படுக்கையாகியுள்ளனர்’’ (வெளி 2:20-22). எகிப்திலிருந்து நாம் வெளியேறுவதைவிட நம்மிலிருந்து எகிப்து வெளியேறுவது தான் கடினமாயுள்ளது. இது ஆண்டவரது கோபத்தைக் கிளறிவிட்டு, பின்மாற்றக்காரரை எரித்தொழிக் கிறது (எண் 11:1,10). இவர்களை ‘‘நாய்கள்’’ என்றும் ‘‘பன்றிகள்’’ என்றும் அழைக்கும் அப்போஸ்தலன் பேதுரு, ‘‘இவர்களது பின்னைய நிலை முன்னைய நிலையைவிடக் கேடுள்ளதாயிருக்கும்’’ என்கிறார் (2 பேது 2:20-22). இவ்வித ‘‘அக்கிரமக்காரரது வஞ்சகத்தினால் நாம் இழுக்கப்பட்டு நமது உறுதிப் பாட்டிலிருந்து விலகி விழுந்துவிடாதபடி’’ நாம் விழிப்பாயிருக்கவேண்டும் (3:17,18). பின்மாற்றத்தைக் குறிப்பிட்டு எபிரெயர் நிருப ஆக்கியோன் நடுங்க வைக்கும் சில வரிகளை எழுதியுள்ளார்: ‘‘ஜீவனுள்ள தேவனுடைய கைகளில் விழுவது பயங்கரமாயிருக்குமே ... ஒருவன் பின்வாங்கிப் போவானானால் அவனிடமிருந்து தேவனது பிரியம் அகலும் ... நாம் அழிந்துபோகாதபடிப் பின்வாங்காதிருப்போம்’’ (எபி 10:3138,39). பின்மாற்றக்காரன் திரும்பிவரமாட்டானா என்று தேவன் ‘‘பொறுத்துப் பொறுத்து இளைத்துப்போவதும்’’ உண்டு (எரே 15:6).

உபதேசத் தடுமாற்றத்தினால் ஏற்படுவது அடுத்த வகை பின்மாற்றமாகும். கிருபையிலிருந்து பிரமாணக் கொள்கைக்குள் விழுதல் (கலா 1:6; 5:4). இப்படிப்பட்டவர்களைத் திருப்பிக் கொண்டு வருவது பிரசவ வேதனைதான் (4:19). இதற்கு எதிராகத் தோன்றியுள்ள நவீன உபதேசம் கிருபை கிருபை என்று அளவுக்குமீறிப் பேசி மனிதனின் பொறுப்பை மறைக்கிறது (ரோ 6:1,2). இது “Hyper-grace Movement” என்றழைக்கப்படுகிறது. தேவ கிருபையைக் காமவிகாரத்துக்கு ஏதுவாகப் புரட்டிக் கொள்வோர் ‘‘தண்டனைத் தீர்ப்புக்கு’’ ஆளாவார்கள் (யூதா 4). தேவனது ‘‘கோபத்தின் பாத்திரங்கள்’’ என்று ஆகாமல் அவரது ‘‘கிருபையின் பாத்திரங்கள்’’ என்று அவர் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டாரே, அந்த இரக்கத்தையும் புண்ணியத்தையும் தப்புக்கணக்குப் போடாதிருப்போம் (ரோ 9:22,23). கேட்டுக்கு வழிவகுக்கும் வேதப் புரட்டுகளைத் தந்திரமாய் உள்ளே நுழைக்கும் கள்ளத் தீர்க்கர்கள், கள்ளப் போதகர்களுக்கு விழிப்புடன் விலகியிருப்போம்; அவர்களது அழிவு தீவிரமாயிருக்கும் (2 பேது 2:1-3). இந்தக் கடைசி நாட்களில் வஞ்சிக்கும் ஆவிகளும் பிசாசின் உபதேசங்களும் காற்றில் எங்கும் மிதந்தவண்ணமிருக்கின்றன (1 தீமோ 4:1). ஆரோக்கிய உபதேசத்தைவிட தவறான போதனை தரும் பிரசங்கிமாரே எண்ணிக்கையில் அதிகமாயிருப்பர் (2 தீமோ 4:2-4). நித்திய நெருப்பில் தூக்கியெறியப்படாதிருக்க, கிறிஸ்துவின் உபதேசத்திலேயே உறுதியாய் நிலைகொண்டிருப்போம் (யோ 15:6; 2 யோ 9).

-- 18

கிறிஸ்துவுடன் புதிய வாழ்வைத் துவங்கிய காலங்களில் அவருக்காய் விறுவிறுப்பாய்த் துடிதுடிப்புடன் சாட்சி பகர்ந்து வந்த பலர் காலப்போக்கில் தளர்ந்து உட்கார்ந்துவிடுகின்றனர். இயேசுவுக்காய் நிற்பது வருங்காலங்களில் இன்னும் கடினமாகத்தானிருக்கும். ஆனாலும் நமது இதயங்களை விட்டு அகலக்கூடாத அவரது வார்த்தைகள்: ''எனது பெயரின் பொருட்டு எல்லாராலும் நீங்கள் வெறுக்கப் படுவீர்கள்; இறுதிவரை தாக்குப்பிடிப்பவனே தேறுவான் ... என்னைத் தெரியாது என்று மனிதர்முன் மறுதலிப்பவனை நானும் விண்ணகத்திலிருக்கும் எனது தந்தை முன்பாகவும் தூதர்கள் முன்பாகவும் மறுதலிப்பேன்'' (மத் 10:22,33; லூக் 12:9). ஆண்டவர் நம்மை ஆசீர்வதிக்கும் அளவுக்கு நாமும் மக்களை ஆசீர்வதித்துக்கொண்டேயிருக்க வேண்டும். வானத்திலிருந்து பொழியும் மழையைக் குடித்துக்கொண்டேயிருக்கும் நிலமானது விளைச்சல் தராவிடில் சபிக்கப்படும், எரிக்கப்படும் (எபி 6:7,8; லூக் 13:6-9). வரவிருக்கும் நாட்களில், இமெனே மற்றும் அலெக்சந்தர் போன்ற அநேகர் கிறிஸ்து வின்மீதுள்ள அடிப்படை விசுவாசத்தை விட்டு விலகிச் சாத்தானின் பிரதிநிதிகளாய்ச் செயல்படுவர் (1 தீமோ 1:19,20).

தேவன் என்றும் கோபமாயிருப்பாரோ?

''தேவ கோபம்'' என்ற இத்தலைப்பில் இக்கட்டுரை எழுதுவது எனக்குச் சுலபமாயிருக்கவில்லை. எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போதே, விட்டுவிடலாமா என்ற சோதனை பலமுறை வந்தது; கர்த்தருடைய ஆவியானவரோ அதற்கு அனுமதி தரவில்லை. திருமறையின் 50க்கும் கூடுதலான புத்தகங்களிலிருந்து இக்கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 860 வசனங்களை நான் தியானித்தது என்னில் தேவ பயத்தைக் கூட்டியது; இதற்காய் என் தேவனைத் துதிக்கிறேன். சங்கீதக்காரன் ஒரு கேள்வியை மும்முறை கேட்கிறார்: ''எதுவரைக்கும் கர்த்தாவே? நீர் என்றைக்கும் கோபமாயிருப்பீரோ?'' (சங் 79:5; 80:4; 85:5). தாவீது மற்றும் மீகா ஆகியோரின் வார்த்தைகள் எனக்கு ஆறுதலும் ஊக்கமும் தருகின்றன: சங் 103:8-10, ''கர்த்தர் உருக்கமும், இரக்கமும், நீடிய சாந்தமும், மிகுந்த கிருபையும் உள்ளவர். அவர் எப்பொழுதும் கடிந்துகொண்டே இருக்கமாட்டார்; என்றைக்கும் கோபத்தை வைத்திருக்கமாட்டார். அவர் நமது பாவங்களுக்கு ஏற்றபடி நமக்குச் செய்யாமலும், நமது அக்கிரமங்களுக்கு ஏற்றபடி நம்மைத் தண்டிக்காமலும் இருக்கிறார்.'' மீகா 7:18,19, ''தேவனாகிய கர்த்தர் கிருபை செய்ய விரும்புவதால், அவர் என்றைக்கும் கோபத்தை வைத்துக்கொள்ளமாட்டார். அவர் திரும்பவும் நம்மீது இரங்குவார்; நமது அக்கிரமங்களை மிதித்தொழிப்பார்; நமது பாவங்களையெல்லாம் சமுத்திரத்தின் ஆழங்களில் போட்டுவிடுவார்.'' தீர்க்கன் ஆபகூக்கின் விண்ணப்பத்துடன் இக்கட்டுரையை முடிக்கிறேன்: ''கர்த்தாவே, ஆண்டுகளின் நடுவில் உமது வேலையை **உயிர்ப்பியும்!** ஆண்டுகளின் நடுவில் அதை யாவரும் அறியச்செய்யும்; கோபித்தாலும் இரக்கத்தை நினைத்தருளும்!'' (ஆப 3:2). ஆம், கரோனா நோய்ப் பரவலானது ***''இன்னொரு எழுப்புதல்''*** வருவதற்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்துகிறது!

(''தேவ கோபம்'' என்ற தலைப்பில் கிறிஸ்தவ வட்டாரங்களில் வேதபாடங்கள் குறைவு. எல்லாமே இக்கட்டுரையில் சொல்லப்பட்டுவிட்டது என்று கூற முடியாவிடினும், திருமறையில் வெளிப்பட்டுள்ள தேவனது இக்குணாதிசயத்தை அடிப்படையாய்ப் புரிந்துகொள்ள இது போதுமானது. வசனங்களையும் ஒன்றுவிடாது எடுத்துப் பார்த்து, தனித்தோ கூடியோ, பலமுறை வாசிப்பது பெரும் பயனளிக்கும். எங்குமுள்ள உங்கள் கிறிஸ்தவ நண்பர்களுடன் இதனைப் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள். இக்கட்டுரை ஆங்கிலத்திலும் உண்டு. இதற்கு முந்திய 15 கட்டுரைகள் Online Letters 127,128,129 ஆகியவற்றில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.)

R. Stanley, 13 Church Colony, Vellore 632 006, Tamilnadu, India
Tel: 00 91 98437 07600, 98430 11943
<StanleyOnBible@hotmail.com> <Evangeline@StanleyOnBible.com> www.StanleyOnBible.com